

„Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent, és munkálkodhass a jövőn.”

(Széchenyi István)

Lectori Salutem

Tisztelet az Olvasónak!

Megindító kezet szorítani azokkal, akik itt, az Erdőmérnöki Karon sok évvel ezelőtt szereztek diplomát, akik életükkel az erdész szakma tökéletesen hiteles képviselői. Megindító, mert ebben a kézfogásban az erdő szeretetének, a természet tiszteletének, a tudás és tapasztalat hagyományának időtlensége jelenik meg. Szabad áramlás ez, amelynek részévé váltunk, válunk itt.

Az Erdőmérnöki Kar emblémájában öt tölgylevél fűződik egybe. A tölgy egyszerre szimbóluma az időtálló értéknek, a védelmet adó, tiszteletet parancsoló szilárd erőnek, az élet körforgásának, annak a kapcsolatnak, ami az őselemeket egymáshoz forrasztja, s szimbóluma annak az eltéphetetlen kapocsnak, ami az erdészek generációit egymáshoz köti. Fontosnak tartjuk, hogy kapcsolatban maradjunk akkor is, ha messze sodor egymástól az élet, akkor is, ha már aktívan nem dolgozunk a hivatásunk területén, mert ami összeköt bennünket, az valami egészen finom, szellemi erő, ami a családban az együvé tartozás érzését kelti kortól függetlenül. Ez a családi érzés mindig is jelen volt az erdészek közösségében, s itt az Alma Materben.

Ahogy a családban a nagyszülők a letisztult életbölcsséget képviselik, hasonlóképpen öregdiákjaink jelentik számunkra a szakmai tudás és tapasztalat tisztaságát, oktatóink e tudás és a hagyományaink forrását, diákjaink pedig azt az érdeklődést, kíváncsiságot, elszántságot és jobbitó szándékot, ami a jövő pozitív alakításához nélkülözhetetlen.

Különleges ez az év, mert az intézmény fennállása óta most először adhatunk át nálunk végzett erdőmérnöknek gránitdiplomát.

Megindító kezet rázni Önökkel, arany-, gyémánt-, vas-, rubin- és gránitdiplomás erdészekkel. Az Erdőmérnöki Kar nevében köszönöm, hogy vállalták az ezzel járó nehézségeket és megtiszteltek bennünket jelenlétükkel és emlékdiplomáik átvételével!

Sopron, 2016. szeptember hava

Prof. dr. Lakatos Ferenc
az Erdőmérnöki Kar dékánja

GRÁNITOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

KOSTEIN FERENC

RUBINOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

DR. ADAMOVICH LÁSZLÓ
HORVÁTH SÁNDOR
DR. H.C. DR. JÁRÓ ZOLTÁN

† DR. JEREB OTTÓ
TÓTH IMRE

VASOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

DIÓSI GYULA ANDOR
FÜLÖPP ZOLTÁN
GHIMESSY LÁSZLÓ
HESSZ JENŐ
HOLÉCZY GÉZA
OLASZY ISTVÁN
OROSZ OTTÓ
RENCZ JÁNOS GYULA
DR. ROXER EGON

† SURÁNYI JÁNOS
DR. H.C. DR. SOLYMOS REZSŐ
SZALAY IMRE LÁSZLÓ
SZENTEI BARNABÁS
SZÖRÉNYI MIKLÓS RÓBERT
TÓTH PÁL
TÓTH SÁNDOR LAJOS
ZSILINSZKY GYŐZŐ

GYÉMÁNTOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

CSICSMÁN KÁROLY
HOLTAI IMRE

SZEILE ARANKA FAZEKAS BÉLÁNÉ

ARANYOKLEVÉLBEN RÉSZESÜLŐ

BAKOS TIBOR
BALOGH FERENC
BERÓ CSABA
BODA KATALIN
BOGDÁN JÁNOS
DR. DARABOS ISTVÁN
DEZSŐ ATTILA
GAJDÁN ISTVÁN
HEVESI ISTVÁN
HORNÝÁNSZKY ANTAL
DR. KAPUSI IMRE
KARDOS FERENC
KAUFMANN JÓZSEF
DR. KOVÁCS LÓRÁNT
KRAHULCSÁN JÁNOS
KRISTÓ LÁSZLÓ
DR. MÁRKUS ISTVÁN
MEDGYESI GÁBOR
† MOSONYI ALAJOS
MÜLLER GÉZA
NEMKY KLÁRA KORBONSKI BOGDÁNNÉ
PÁLHALMI JÁNOS

DR. PETHŐ JÓZSEF
PÉTER FERENC
PROBOCSKAI ENDRE
RÁDI JÓZSEF
SARÓDI PÉTER
SIMKÓ ISTVÁN
SIMKÓ JUDIT PÉCSVÁRADI FERENCNÉ
SIMON LÁSZLÓ
SOHLER ISTVÁN
SÖRNYEI SÁNDOR
SZALAI GÁBOR
SZALISZNYÓ KÁROLY
SZÉKELY MIKLÓS
SZENTHE ÁDÁM
SZIRÁNYI KATALIN KOROM GYULÁNÉ
DR. TIBAY GYÖRGY
DR. TÓTH JÓZSEF
TÓTH LÁSZLÓ
TRAUER HUBERT
DR. TVORDY GYÖRGY
DR. ULREICH JÓZSEF
DR. VIHAROS ZSOLT

GRÁNITOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Kostein Ferenc (Nagykanizsa, 1917) rubinokleveles erdőmérnök

Címe: 1054 Budapest, Széchenyi u. 1. II/25.

Oklevél száma: 120. kelte: 1941. június 26.

Okl. kiállítója: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi
Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki oklevelét 1941-ben szerezte meg. Első munkahelye a Latorca Rt. Vasútépítési és Üzemfelügyeleti Osztályán volt. 1942-1944-ig katonai szolgálatot teljesített, melynek során az Újvidéki katonai híd magyar szakaszának építését tartotta szemmel, és a terhelési próbák eredményét mérte. Szovjet hadifogságba 1945-ben már a Honvéd Térképészeti Intézet állományából került. 1948-1950 között az Egri Erdőigazgatóság Műszaki Osztályát vezette, majd Budapesten légi fényképek erdészeti célú kiértékelésével foglalkozott.

Ezt követően a Pilisben és a Mátrában feltáró utakat tervezett. 1953-ban az ÁGEM-től rizsöntözőtelepek építésének ellenőrzésére kapott megbízást. 1955-től a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál légi fényképek kiértékelésével foglalkozott. 1956-ban az Állami Földmérési Hivatal területi felügyelője lett.

1967-1970 között a Földmérési Intézetnél teljesített hasonló szolgálatot. 1970-1972 között a MÁV Tervező Intézeténél a budapesti Déli Pályaudvar újjáépítésének tervei alapján a létesítmények helyszíni kitűzéséhez a térképi koordinátákat számította és adta, majd a Talajvizsgáló Vállalathoz ment dolgozni, ahol tervellenőrként szintén ipari geodéziával foglalkozott.

Legutolsó munkája, a bázakerettyei olajkutak és csővezetékek felmérésének vezetése után, 1977-ben nyugállományba vonult.

Szerteágazó munkásságát „Térképészet kiváló dolgozója”, valamint vállalati kitüntetésekkel, elismerésekkel honorálták.

RUBINOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Dr. Adamovich László (Eszterháza, 1921) vasokleveles erdőmérnök

Címe: 3927 W. 34th Ave., Vancouver, BC, V6N2L4, Canada

Oklevél száma: 271. kelte: 1946. január 28.

Okl. kiállítója: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi
Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

1946-ban az Út- és Vasútépítési Tanszéken kezdte meg munkáját, ahol Modrovich professzor úr váratlan halálát követően tanszékvezető lett.

1952-től mint intézeti tanár oktatott az időközben átalakult Erdőfeltárási és Gépesítési Tanszéken. Itt erdőmérnök, földmérőmérnök és geofizikus hallgatókat oktatott 1956 novemberéig. 1956-ban családjával Ausztriába, majd onnan Kanadába távozott.

1957-1961 között, mint a kanadai Vancouverbe települt erdészeti fakultás professzora, magyarul oktatott. Közben megszerezte angol nyelvű fakultáson a Master of Forestry fokozatot. 1961-től a tartományi egyetem (University of British Columbia) erdészeti szakán tanított és végzett kutatást, szakmai tanácsadást és tervezői munkát. Innen meghívták vendégprofesszornak Malaysiába 1 évre, majd Tanzániába két évre.

1986-ban nyugállományba vonult az UBC-ről és Professzor Emeritus címet kapott. Ezt követően, mérnökkamarai (P.Eng.) és Erdészeti Kamarai tagként (R.P.F.) részt vett kutatói munkaközösségek környezetvédelmi munkájában és erdőfeltárási, hídtervezési és faszervezetek felülvizsgálata munkát vállalt.

Oktatási szakterülete az erdőmérnöki munkakörnek főleg a műszaki területére terjedt ki. Kanadában - a Sopronban oktatott tárgyak mellett - az évenkénti geodéziai terepgyakorlatokat vezette, és az UBC mellett működő Faipari Kutató Intézetben tanította a mester fokozat hallgatóit a Faszervezetek méretezése című tárgy keretében. Ezekből több egyetemi jegyzetet írt, előbb magyarul, majd pedig angol nyelven.

Több cikket publikált az erdei feltáró utak tervezésének és építésének környezetre gyakorolt hatásáról. Számos könyv társszerzője. Ő írta a VII. Erdészeti Világkongresszus vitaindító tanulmányát az erdei munkák gépesítésének szocio-ökonómiai hatásáról.

Számos tudományos és szakmai egyesület tagja, a Brit Columbiái Mérnök Kamara, az Erdészeti Kamara és a Kanadai Erdészeti Egyesület örökös tagja. 1948-1956 között az Országos Erdészeti Egyesület soproni csoportjának elnöke volt. 1957-től a vancouveri egyházi és kulturális szervezetekben végzett társadalmi munkát.

Munka Érdemérem kitüntetésben részesült. Elismerő oklevelet kapott a maláj és tanzániai erdészeti egyetemektől. 1991-ben a Pro Universitate Soproniensis kitüntetést, 2003-ban Alma Mater emlékérmét kapott volt egyetemétől. Addigi munkássága elismerésül a Nyugat-magyarországi Egyetem Díszpolgára Kitüntetésben 2006-ban részesült.

Saját karrierjének eredményeinél fontosabbnak tartja azt a tény, hogy Kanada segítségével, az első évek nehézségei ellenére tanártársai, oktatói és nevelő munkájával kiváló eredményeket elérő erdőmérnököket képezhettek idegen környezetben. Számtalan egyetemi tanár, dékánok, ipari vállalatok vezető mérnökei kerültek ki a soraikból – szorgalmuk és tehetségük révén.

Horváth Sándor (Budapest, 1923) vasokleveles erdőmérnök

Címe: 2500 Esztergom, Sugár u. 17.

Oklevél száma: 288. kelte: 1946. október 4.

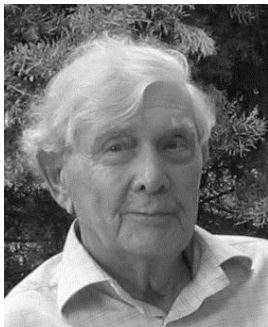
Okl. kiállítója: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi
Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki oklevelét 1946-ban szerezte meg. Első munkahelye a Váci Erdőigazgatóságnál volt, erdőgondnoksági szakelőadóként Vácon, Diósjenőn, Kemencén és Nagymaroson dolgozott 1951 végéig. Ezt követően az újonnan alakult Erdőgazdasági Építőipari Vállalat építésvezetőjeként erdei út- és vasút építési munkálatokat vezetett a Börzsönyben, a Bakonyban, a Mátrában és a Pilisben. A vállalat felszámolása után a Pilisi Állami Erdőgazdasághoz került és itt csoportvezetői, főelőadói munkakörben dolgozott az erdőfeltárási munkálatok irányítójaként. 1964-től a Táti Mgtsz-nél mellékfoglalkozásként kőbánya üzemvezető, majd az Esztergomi Városi Tanács VB-nél műszaki ellenőr lett.

1985 januárjában nyugállományba vonult. Nyugdíjasként tovább dolgozott műszaki ellenőrként, majd a Városgazdálkodási Vállalatnál, végül Visegrádon a Pilisi Parkerdő Fő-építésvezetőségénél 1992 júliusáig.

1992-1994 között az Esztergomi Önkormányzat képviselő volt, és a településfejlesztési bizottsági tagként tevékenykedett.

Több alkalommal részesült vállalati, főhatósági és miniszteri kitüntetésben. 1975-ben az Országos Erdészeti Egyesület Bedő Albert Díjjal tüntette ki.

Dr. h.c. dr. Járó Zoltán (Nagybecskerek, 1921) vasokleveles erdőmérnök

Címe: 1062 Budapest, Andrássy u. 76.

Oklevél száma: 272. kelte: 1946. január 28.

Okl. kiállítója: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi
Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki oklevelét 1946-ban szerezte meg. Diplomája megszerzése után az Erdészeti Kutató Intézetnél segéderdőmérnökként helyezkedett el. 1947-1949 között a Budapesti Erdőigazgatóságnál segéderdőmérnök, termelési előadó, majd igazgatósági titkár volt. 1947-1983 között az Erdészeti Tudományos Intézetnél dolgozott. Itt kísérletügyi adjunktus, tudományos kutató, tudományos munkatárs, tudományos főmunkatárs, tudományos osztályvezető, tudományos főosztályvezető, intézeti igazgatóhelyettes és tudományos tanácsadó beosztásokban tevékenykedett.

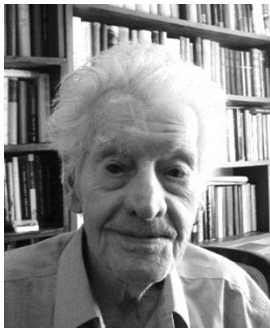
Tudományos munkásságának főbb területei: erdészeti talajtan, termőhelyi és ökofiziológiai kutatások fejlesztése, a fafajok termőhelyi igény meghatározás metodikájának kidolgozása, az állományalkotó fő fafajok termőhely-igényének meghatározása, az erdészeti termőhely-rendszer kidolgozása, a célállományok telepítése irányelveinek kidolgozása, az erdészeti ökológiai

földértékelés kidolgozása, fák éves növekedésének és szervesanyag-forgalmának a meghatározása, az erdő gyökértömegének a vizsgálata.

1983-ban nyugállományba vonult, de azóta is az Erdészeti Tudományos Intézetben dolgozik, kutatási feladatok tervezése és megoldása területén. Tudományos tanácsadással és ökoszisztéma vizsgálatokkal szintén foglalkozik.

Szakirodalmi munkássága során több mint 110 publikációja jelent meg.

Munkásságának elismeréseként 1962-ben Bedő Albert díjban, 1968-ban Munka Érdemrend bronz, 1981-ben pedig az ezüst fokozatában részesült. 1978-ban az Erdészeti és Faipari Egyetem címzetes egyetemi tanár kitüntetését vehette át. 1960-ban a mezőgazdasági tudományok kandidátusa, 1984-ben az MTA doktora lett. 1994-ben Akadémiai Díj, 1995-ben Doctor Honoris Causa, 1996-ban Pro Silva Hungariae kitüntetésben részesült.

† **Dr. Jereb Ottó (Nagybánya, 1922) vasokleveles erdőmérnök**

Címe: 2100 Gödöllő, Fácánsor 51.

Oklevél száma: 289. kelte: 1946. október 4.

Okl. kiállítója: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi
Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki diplomáját 1946-ban szerezte meg. 1946-1947 között a Növénytan Tanszéken tanársegédként kezdte meg munkáját. 1947-1950 között a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya Kohó és Erdőmérnöki Karának Egyetemi Tanulmányi Erdőgazdaságánál dolgozott, és az Erdészeti Szakiskolában szakelőadó is volt. 1950-től 1984 októberéig az Erdészeti Technikum, majd a Szakközépiskola oktatója volt. 1981-től 1984-ig igazgatóhelyettesként tevékenykedett. Az általa oktatott főbb tantárgyak: erdészeti növénytan és erdőműveléstan. Nyugállományba vonulása után még 11 éven keresztül tanított, és mindvégig kollégiumi nevelőtanár is volt.

Az ötvenes és hatvanas években, mint az ERTI külső munkatársa, dunántúli lucfenyő törzsfákat jelölt ki, és azokról készített oltványokból plantázsokat telepített. Az ERTI-vel közösen kijelölt mintaterületeken a lucfenyő növekedési és morfológiai tulajdonságainak összehasonlító vizsgálatát végezte el. Diákjai közreműködésével 1950-től több mint 100 fafaj és cserje fenológiai megfigyelésének adatait jelentette az ERTI-nek. A 60-as években, hazánkban elsőként, hiperbola képlet segítségével megállapította a különböző mellmagassági átmérőkhöz az optimális koronaátmérőket. Gyérítések jelöléséhez bevezette a lyuk-kártyarendszert, amivel megkönnyítette az igazságosabb és tárgyilagosabb osztályozást, amit a gyakorlati érettségi vizsgákon sikeresen alkalmazott. 21 lucfenyő faj és 116 lucfenyő fajta jellemző és megkülönböztető tulajdonságait gyűjtötte össze.

1965-ben felsőfokú gombaszakértői bizonyítványt szerzett Budapesten. 1969-ben a lucfenyő kutatásában elért eredményeit felhasználva doktori értekezést állított össze, és szerzett doktori fokozatot. 1974-ben mérnök-tanári oklevelet szerzett Gödöllőn.

1950 és 1984 között több tankönyvet írt az erdészeti technikumok és szakmunkásképző iskolák, valamint a technikusminősítő szak és a tanfolyami továbbképzések számára (erdőművelés, erdővédelem, vadgazdaságtan) önállóan vagy társszerzőként. Az Erdészeti alapismeretek című könyv társszerzője. Kutatási eredményeiről Az Erdőben, az Erdészeti Lapokban és kutatási zárójelentésben számolt be.

Az OEE helyi csoportjának vezetőségi tagja, a Városépítő Egyesületnek és az Erdélyi Körnek szintén tagja. Tagja a Budapesten működő Szeniorok Csoportjának és a soproni Erdész és Faiparos Diákok Baráti Körének.

Tudományos és oktató munkáját két ízben Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója, egy alkalommal az Erdészeti Kiváló Dolgozója, a Bedő Albert Díj, a Pedagógus Szakszolgálati Emlékérem (1984) és a Kaán Károly Emlékérem (2008) adományozásával ismerték el. Társadalmi munkájáért a Városi Tanács Emlékérmének arany fokozatát kapta meg.

Dr. Tóth Imre (Baja, 1923) vasokleveles erdőmérnök

Címe: 6500 Baja, Dózsa Gy. u. 116/B

Oklevél száma: 283. kelte: 1946. július 19.

Okl. kiállítója: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi
Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után 1947-ig az Egyetem Út- és Vasútépítési Tanszékén demonstrátorként és tanársegédként dolgozott.

1947 szeptemberétől nyugdíjazásáig az alsó-dunai ártéren főleg erdőművelési munkakörben szolgált. 1953-1958 között erdőművelési előadó volt, 1958-tól irányította az erdőgazdaság erdőművelési munkáit, ez 1979-től a táj- és környezetvédelemmel bővült.

1983 végén nyugállományba vonult. Nyugdíjasként fajtafenntartói, klónkísérleti, feketenyár és fehérfűz génmegőrzési munkákban tevékenykedett.

Olyan gyakorlati szakember lett, aki az ártéri erdőgazdálkodás tudományos alapjainak a megteremtésén fáradozott egész munkássága alatt. Ebben a témában 50 szakcikke, könyvrészlete jelent meg, amelyeket magas szintű tudományos igényességgel állított össze. 2002-ben dekoratív külsővel megjelent 800 példányban A gemenci erdők története című könyve, az OEE azévi bajai vándorgyűlésének egyik ajándék könyveként.

Tudományos kutatási eredményeit doktori disszertációba foglalta össze, amelyet 1992-ben eredményesen megvédett. Erdőművelési kutatómunkája részeként a gyomirtó szerek erdészeti alkalmazhatóságával is foglalkozott. Ugyancsak foglalkozott az erdőfelújítások és a vadlétszám közötti összefüggés vizsgálatával és gyakorlati megvalósításával.

Az OEE Bajai Helyi Csoportjában három évtizeden keresztül titkárként és elnökként működött. Kiemelkedő munkásságát hat Kiváló Dolgozó, egy Kiváló Munkáért, a Vadas Jenő Emlékérem, két Fásítási Emlékérem, a Bedő Albert Díj és a Bács-Kiskun Megyei MTESZ Emlékérem jelzik.

VASOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Diósi Gyula Andor (Baja, 1926) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 8230 Balatonfüred, Wesselényi. u. 14.

Oklevél száma: 91. kelte: 1951. december 20.

Okl. kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

1944-ben került a Műegyetem Soproni Erdőmérnöki Karára. A háború előrehaladtával be kellett állnia katonának. Rövid orosz fogság után hazakerült, majd folytatta tanulmányait, amit 1951-ben fejezett be az Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Karán.

Az Ugodi Erdőgazdaságnál, mint erdei vasút üzemvezető kezdett dolgozni, majd 1953-tól 1961-ig a Bakonybéli Erdészet vezetője volt. 1961-1970 között a Pápai Központban (Magasbakonyi Erdőgazdaság) fahasználati csoportvezetőként dolgozott. Az Erdőigazgatóság Keszthelyre kerülésével 1981-ig a Farkasgyepűi Erdészet vezetőjeként tevékenykedett, ezután nyugdíjba vonulásáig szakfelügyelőként dolgozott. Még két évig dolgozott tovább, a MEDOSZ Megyei Erdészeti Osztályának elnökeként.

1953-tól nyugdíjazásáig négy alkalommal kapta meg a Szakma Kiváló Dolgozója kitüntetést, és 2004-ben a Kaán Károly Érdemérmét.

Fülöpp Zoltán (Miskolc, 1929) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 689 Franklin rd. RR8 GIBSONS BC. V0N 1V8 Canada

Oklevél száma: 26 kelte: 1956. március 23.

Okl. kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Erdőmérnöki oklevelét 1956-ban szerezte meg. Pályafutását a Budapesti Erdészeti Építő Vállalatnál kezdte, mint út- és vasút-szerelvényezések tervezője. Ezt követően geofizikai mérésekkel kapcsolatos terepi felvételezéssel, majd talajvíz áramlások észlelésével, valamint talajmozgás mérésekkel foglalkozott. 1957-1962 között, valamint 1965-től 1972-ig a Canadian Forest Product Ltd.-nél (British Columbia) dolgozott. Feladatát a terep- és erdőállományok térképezése jelentette. 1973-tól egészen 1985-ig a Reid Collins and Assoc. Ltd. (B.C.) munkatársa, kezdetben csoportvezető erdész, majd szakosztályvezető mérnök, végül igazgató mérnöki beosztásban.

Magán-mérnöki munkái:

1963-64: Tanulmányi erdő felmérése 5000 ha-on. 1984-től: Egy himalaya-i falemezmű üzemeltetésének kiértékelése Bhutánban, majd 1999-ig fiatalosok fotogrammetriai kiértékelése és klasszifikációja, trópusi fűrésztelepek üzemeltetésének kivizsgálása Észak-Peru Amazoni régiójában.

Mint hivatásos mérnök, aktív tagja a Professional Engineers Association of British Columbia-nak. 2000-ben nyugdíjba vonult. Jelenlegi életét családjának és a természetvédelemnek szenteli.

1951-ben, röviddel végzése előtt, törvénytörtő módon kizárták az egyetem hallgatóinak sorából.

Dr. techn. Ghimessy László (Budapest, 1928) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 1114 Budapest, Bartók B. u. 61.

Oklevél száma: 30   kelte: 1956. október 04.

Okl. kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Első munkájában segédmunkásként helyezkedett el, előbb az UVA-TERV Talajmechanikai Osztályára, majd a Bányászati Kutatóintézet Tőzegkutató Csoportjához. Ez utóbbinál már geodéziai munkát végzett. A társaságot a Magyar Állami Földtani Intézet vette át, és ott már szigorló mérnökként folytatta a kitűzési munkákat. 1951. év végén áthelyezték a Magyar Állami Eötvös Lóránd Geofizikai Intézet Gravitációs Osztályára, hasonló beosztással. Közben súlyos gépkocsibaleset érte. 1954-ben az Intézetet elhagyta, és a MÉLYÉPTERV Nagylétesítmények Közműtervező Főosztályának Kazincbarcikai Kirendeltségén helyezkedett el, ahol tervező műszaki ellenőri munkát végzett. Vállalata ajánlására az Erdőmérnöki Főiskola engedélyezte tanulmányai befejezését, és 1956-ban megkapta erdőmérnöki oklevelét. Az oklevél birtokában visszatért eredeti hivatásához: felvették a Pilisi Állami Erdőgazdaság Visegrádi Erdészetiéhez, előbb fahasználati, majd erdőművelési műszaki előadói beosztásba. 1960-ban a Kisalföldi Állami Erdőgazdaság Központjának építési előadója volt. Innen visszatért Budapestre. Új munkahelye a Budapesti Állami Erdőgazdaság (erdőművelési előadóként), majd 1962-től az OEF Igazgatási Főosztály Fásítási Osztály főmérnökeként erdőtelepítési program megvalósításában vett részt. A Főigazgatóság átszervezése miatt 1969-ben áthelyezték a Budapesti Állami Erdőrendezőséghez, erdőfelügyelői beosztásba, amit az Egri Állami Erdőrendezőség Váci Felügyelősége követett. 1970-ben felvették az Állami Biztosító Mezőgazdasági Főosztályára, ahol az aszály- és belvíz-, valamint a mezőgazdasági termelőségcsökkentések tűz- és árvíz-biztosításainak kidolgozása, megszervezése, valamint a hozzájuk szükséges kárrendezési szabályzatok kidolgozása és a károk rendezésének helyszíni ellenőrzése képezte feladatát. E munkakört 1998-as nyugdíjba vonulása után is még két évig ellátta. 1967-70 között, a doktorátusa érdekében, elvégzi a Marxizmus-Leninizmus Esti Egyetem levelező tagozatát, és kapott diplomát. 1973-ban szerezte meg műszaki doktorátusát. Aktív időszakában tevékenyen részt vett az Országos Erdészeti Egyesület Erdők a közjóért, az Erdészettörténelmi Szakosztály, a Budapesti Helyi Csoport, valamint a Szeniorok Tanácsának munkájában.

Mintegy 35 cikke, valamint 11 előadás írásos anyaga, ezen kívül több könyv, Az ezerarcú, ezerhasznú erdő, Vizek, vízgyűjtők és táji teljesítőképesség, A táj, víz, energia, ember, a Famegmunkálás évgűrűi szerzője illetve társszerzője.

Számos kitüntetés birtokosa.

1951-ben, röviddel végzése előtt, törvénysértő módon kizárták az egyetem hallgatóinak sorából.

Hessz Jenő (Fenyőfő, 1928) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 63667 Nidda-Bad Salzhausen, Am Hasensprung 19. Németo.

Oklevél száma: 115   kelte: 1951. július 30.

Okl. kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

Aktív szolgálatát 1951-ben üzemegység-vezető helyettesként kezdte a Keszthelyi Állami Erdőgazdaságnál. 1952-ben újra megindítja a Tapolcai Fűrészüzemet, és annak üzemvezetője. 1952-53-ig a bakonyi Franciavágási Fűrészüzem vezetője, majd 1953-56-ig a Nyugat-magyarországi Fűrészek Szombathelyi Vállalatánál műszaki és termelési osztályvezető volt. 1956 őszétől Ausztriában egy nagy cellulóz- és papírgyárban Frantschachban, Karinthiában tevékenykedett, kezdetben beosztott mérnök, majd osztályvezető helyettes 1961-ig. 1962-69 között osztályvezető volt, ezt követően igazgatóhelyettes Graz-ban, egy steierországi papír-, és a hozzá tartozó karinthiai cellulózzgyárban. 1969-ben megpályázta egy nagy német vállalatnál új forgácslemezzgyár megépítését Nidda-ban (Hessen Tartomány), és ezt üzembe helyezte 1971 elején. 1976-ban egy műanyaglemezzgyárral, 1988-89-ben egy farostlemezzgyárral bővült az üzem, melynek cégvezető igazgatója volt 1995-ig. 1995-ben véglegesen nyugdíjba vonult, és 2000-ig tanácsadóként dolgozott.

Tagja különböző országos és tartományi bizottságoknak, pl. fafelhasználás, bérügy, betegsegélyező, Ipari és Kereskedelmi Kamara, stb.

Több Kiváló Dolgozó valamint Díszoklevél a Hesseni Kormánytól, továbbá az Ipari és Kereskedelmi Kamarától elismerések tulajdonosa.

Holéczy Géza (Szatmárnémeti, 1926) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 1036 Budapest, Pacsirtamező u. 9. II/11.

Oklevél száma: 14   kelte: 1955. március 25.

Okl. kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Egyetemi kizárása miatt erdőmérnöki oklevelét 1955-ben kapta csak meg.

Aktív szolgálatban 37 évet töltött el. Diploma nélkül négy évet dolgozott technikusként az építőiparban, majd diplomával mélyépítési szakterületen, mint vezető tervező, szakosztály- il-

letve osztályvezető. Időközben hét évet az Országos Erdészeti Főigazgatóságon berendelt területi főmérnökként működött közre erdészeti-műszaki létesítmények (út, vasút stb.) létrehozásában. A sors fintoraként ott is dolgozott, ahol korábban kizárását elrendelték. Utolsó munkahelyéről, a Szilikátipari Központ Kutató- és Tervező Intézettől 21 évnyi aktív munka után, 1987-ben nyugdíjba vonult. Jelenleg, mint nyugdíjas dolgozik, családi környezetvédelmi vállalkozásban.

Szakirodalmi illetve társadalmi tevékenysége közvetlen hivatali munkájával van kapcsolatban, párton kívülként, csak szakmai jelleggel.

Kiváló Dolgozó elismerést kapott.

1951-ben, röviddel végzése előtt, törvénysértő módon kizárták az egyetem hallgatóinak sorából.

Olasz István (Kőszeg, 1928) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 9023 Győr, Csaba u. 13.

Oklevél száma: 60

kelte: 1951. július 30.

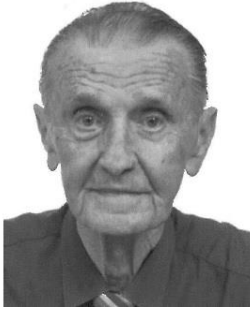
Okl. kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

1951-ben kezdte meg pályafutását a Kisalföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál, kezdetben mint üzemegység-vezető helyettes, majd a központi tervcsoport vezetője, később – egészen nyugdíjazásáig – erdőművelési vezető. Feladata a nagyüzemi öntözéses csemetenevelés kialakítása, a csemete-önellátás biztosítása, az élőfakészlet növelése érdekében a Duna-ártéren, a kisalföldi homok tájban és a Hanságban felajánlott területek betelepítése, korszerű erdőművelési eljárások, technológiák kialakítása, a szükséges gépek, eszközök beszerzése. Munkája során az egyetemi tanszékekkel – ahonnan jelentős segítséget kapott feladatai elvégzéséhez – mindig jó kapcsolatot tartott fenn. Az egyetemi hallgatók részére 35 évig szervezett és vezetett gyakorlatokat; a tanári kar mindig értékelte ezirányú munkásságát. Eredményeket ért el különösen az akác, hazai és nemesnyárak nemesítésében, szaporításában, új fajták bevezetésében. Ebben nagy segítségére van az irányítása alatt létesített mintegy 150 ha kísérleti terület. Az Erdészeti Tudományos Intézet megbízása alapján 1993 óta végezte az erdészeti monitoringon belül az alábbi feladatot: hetente kerületnövekedés és talajvízszint mérése Lipót 4 A erdőrészletben, 6 db nemesnyár kísérleti parcellában (Vízierőmű hatásvizsgálat).

Az Erdőgazdaság Központi Nyugdíjas Klub elnöki tisztét tölti be. A Kertbarátok Szövetségének felkérésére szakmai előadásokat tart. Az OEE felkérésére vitaindító előadásokat tart.

Irodalmi munkássága: a Kisalföldi Erdőgazdasági Tájcsoport szerzői munkaközösségének tagja. Csemetenevelés irányelvei, 1967, Kisalföldi erdőgazdaság tevékenységét bemutató könyvek szerkesztése, 1963, 1973, 1993.

1951 óta az OEE tagja. Tevékenykedik az Erdőművelési Szakosztályban is. Az Erdőgazdaság szakszervezeti titkára 35 évig, a MEDASZ Megyei Bizottságának 32 évig tagja, 8 évig elnöke. A Hazafias Népfront Környezetünk Védelméért és Fejlesztéséért Működő Bizottságának tagja. Számos kitüntetés, többek között a Nagyváthy János és Kaán Károly Emlékérem tulajdonosa.

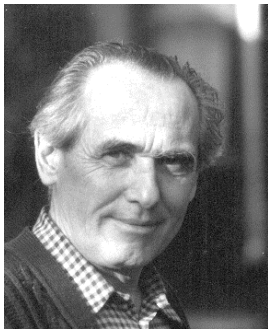
Orosz Ottó (Gyöngyösszöllős, 1928) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 7400 Kaposvár, Tallián Gy. u. 19.

Oklevél száma: 31   kelte: 1956. október 18.

Okl. kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Szigorló mérnökként a Szombathelyi Kultúrmérnöki Hivatalhoz került, ahol kezdetben gyakornokként, majd 1951-től 1952-ig építésvezetőként dolgozott. Munkáját Mosonmagyaróváron, a Magyar Szovjet Bau-xit Rt-nél folytatta, mint koordináló műszaki ellenőr. A MASZOBÁL orosz vezérigazgatója jó munkája eredményeként javasolta az egyetemre való visszakerülését, így 1955-ben be tudta fejezni tanulmányait. Később Győrbe került, a Vízügyi Igazgatóság Árvízvédelmi Osztályára, mint osztályvezető helyettes. Itt magasépítési tervezési, töltésépítési, megerősítési és árvízvédelmi helyreállítási munkák feladatait végezte. 1956-ban a Vízügyi Főigazgatóság áthelyezte Budapestre, a VIZIBER-hez, létesítményi főmérnöknek. Személyes okoknál fogva kéri áthelyezését a Hídépítő Vállalathoz, ahol 1959-től nyolc éven át csoport-építésvezetőként dolgozott a Dunántúl egész térségében. Ezen időszak alatt 78 darab hidat – többek között az M7 autópálya hídjait – és egyéb nagyszabású közműveket építtetett meg. 1967 év elején, a vándoréletem megünvén kikérés alapján a Marcali Járás Építési Osztály feladatait látta el. Fejlesztési tevékenységével előkészíti Marcali várossá alakításának alapjait, út-, közmű és építészeti megújítását. 1970-ben átkerült Kaposvárra, építési osztályvezető főmérnöknek. Beiratkozott a BME Építésmérnöki Karára, és jeles eredménnyel a Városépítési-városgazdasági Szakmérnöki oklevelet szerzett. 1973-ban újra a kivitelezési munkában keresett biztatóbb lehetőséget, és kérte áthelyezését a Dél-Dunántúli Vízügyi Építő Vállalathoz. Itt először műszaki tanácsadó, majd termelési osztályvezető, termelési főmérnök volt, nyugdíjba vonulásáig. 1974-től 1989-ig a Magyar Hidrológiai Társaság Somogy Megyei Területi Szervezetének titkára. 1989-től napjainkig a Magyar Hidrológiai Társaság Központjában a Felügyelőbizottság tagjaként tevékenykedik, és az elnökség meghívott tagja. Szakmai elismerésként a 40 év alatt négy alkalommal kapta meg a Kiváló Munkáért Miniszteri Kitüntetést. 1989-ben Alkotói Díjat, 1991-ben PROAQUA díjat kapott. 1951-ben, röviddel végzése előtt, törvénysértő módon kizárták az egyetem hallgatóinak sorából.

Rencz János Gyula (Dömös, 1928) gyémántokleveles erdőmérnök

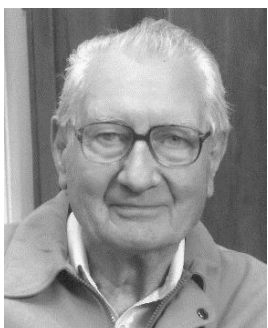
Címe: 2025 Visegrád, Mátyás király u. 69.

Oklevél száma: 62   kelte: 1951. július 30.

Okl. kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

1951-ben szerezte meg erdőmérnöki oklevelét. Élete célja a „tő melletti” szolgálat, melyet szolgálati beosztásai igazoltak. Munkája kiteljesedése a Pilisi Parkerdőgazdaság Visegrádi Erdészetének 22 évi vezetése.

Társadalmi tevékenysége csak a szolgálattal összefüggő legszükségesebb mértékig terjedt. Munkáját MÉM Erdészet Kiváló Dolgozó jelvény, MÉM Nyizstor György Emlékérem, FM Erdeményes Fásításért Emlékérem kitüntetésekkel ismerték el.

Dr. Roxer Egon (Budapest, 1926) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Kossuth L u. 7.

Oklevél száma: 63   kelte: 1951. július 31.

Okl. kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

Aktív szolgálatát 1951-ben kezdte az Erdőmérnöki Kar Matematika Tanszékén, tanársegédként gyakorlatokat és előadásokat tartott. Ebben az időben készítette el első gyakorlati jegyzeteit. 1957-től egyetemi adjunktusként az erdő- és faipari mérnökhallgatóknak tartott gyakorlatokat, faipari mérnökhallgatóknak vektoranalízis, lineáris algebra és programozás alapjait tanította. Bevezette az erdészek számára a matematikai statisztika oktatását. Megírta a Matematika II. és Matematika III. elméleti jegyzeteket. 1965-ben summa cum laude eredménnyel doktorált. Kutatási területe matematikai statisztika közelítő módszerei és ezek alkalmazása. 1968-ban egyetemi docensként az erdőmérnök hallgatóknak a Matematika III. című tantárgy előadásait és gyakorlatait tartotta. 1985-ben tanszékvezetői megbízást kapott. A Matematika II. és III. című tárgyak előadásait tartotta, vizsgáztatott, szigorlatoztatott, egészen 1986-ig, nyugdíjba vonulásáig. Nyugdíjasként meghívott előadóként, majd félállásban, 1992-ig előadásokat, gyakorlatokat tartott, és továbbra is vizsgáztatott, szigorlatoztatott.

Fontosabb hivatalos megbízásai: diákokthoni igazgató, Erdőmérnöki Kar dékán-helyettese, kari tanácsstag, egyetemi tanácsstag.

Irodalmi munkásságát 1 értekezés, 19 egyetemi jegyzet, 8 dolgozat, 3 könyvbírálat, 4 tudományos előadás, 4 Bolyai Társasági előadás, 12 oktatóknak, matematikai statisztikából tartott előadás jelzi.

Egyéb társadalmi megbízásai: SMAFC elnök, Országos Egyetemi Sporttanács tag, Egyetemi KISZ Bizottság titkár, Egyetemi Szakszervezeti Bizottság elnök és Egyetemi Skeet Szakosztályi szakosztályvezető-edző.

Ő vette fel először az ifjúság számára hiányzó Köri épület helyett egy új létesítmény ötletét, ennek megvalósulása lett a KISZ-ház. A Sportcsarnok, valamint a Foto-labor létrehozásának gondolata is az ő fejében született meg.

Munkájában mindvégig az emberség, a tisztesség és a józanész útmutatását igyekezett követni.

Több Kiváló Dolgozó, valamint számos kitüntetés, pl. Jó Sportmunkáért, Honvédelmi Érdemérem kitüntetés tulajdonosa.

† **Surányi János (Magyaregregy, 1927) gyémántokleveles erdőmérnök**

Címe: 8500 Pápa, Hársfa u. 24.

Oklevél száma: 83   kelte: 1951. október 25.

Okl. kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

Szakmai pályafutását 1951-ben a Zamárdi Állami Erdőgazdaság Szántódi Üzemegységénél kezdte, üzemegység-vezető helyettesként. 1952-től egy éven át a Somogy Megyei Erdőgazdasági Egyesülés erdőművelési előadója, Kaposváron. Ezt követően a Ladi Állami Erdőgazdaság Barcs-Középvigóci Erdészeti Kézvezetője. Átszervezés okán a Dél-Somogyi Állami Erdőgazdasághoz (Nagyatád) került Ladi Erdészeti munkáit irányította, szervezte. Az erdőfelújításokon felül évente mintegy 125 ha, azaz a nyolc év alatt 1000 ha erdőtelepítés irányítását végezte a két erdészetenél. 1961-ben újabb átszervezés okán a Dél-Somogyi Állami Erdőgazdaság Nagyatád székhellyel megszűnt. Helyette Kaposvár lett a székhely. 1961-63-ig ennél az erdőgazdaságnál erdőművelési előadó. 1963-1989 között az OEF Dunántúli Igazgatóságához (Budapest), majd a Veszprémi Erdőfelügyelőséghez tartozva önálló irányító mérnök, erdőfelügyelő, végül osztályvezető. E minőségben vonult nyugdíjba. Erdészeti vonalon a bakoynyi bükkösök természetes felújításában az erdészeti szakszeméllyel kitűnően együttműködve, felemelő sikerélményekben volt része.

Az Országos Erdészeti Egyesület helyi titkára volt Kaposváron 1961-63-ig, és Pápán az erdőfelügyelőségénél 1963-tól néhány évig. Tagja volt a MEDOSZ-nak.

Több Kiváló Dolgozó kitüntetés tulajdonosa.

Dr. h.c. dr. Solymos Rezső (Bejegyztyános, 1929) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 2000 Szentendre, Római sánc u. 17.

Oklevél száma: 64   kelte: 1951. július 30.

Okl. kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

Az erdőmérnöki oklevél megszerzése után a Szombathelyi Állami Erdőgazdaságnál dolgozott, mint üzemegység vezető, erdészeti építésvezető, erdőművelési előadó, majd erdőművelési csoportvezető. 1961-83 között az Erdészeti Tudományos Intézet Erdőművelési és Fatermelés-tani Osztályát, majd Főosztályát vezette, innen kerül a MÉM Erdészeti és Faipari Hivatalához, ahol 1990-ig az Erdészeti és Faipari Főosztály vezetését látta el. 1989-ben, hogy ismét az erdészeti kutatásban dolgozhasson, nyugdíjazását kérte. 1990 óta az Országos Tudományos Kutatási Alap témavezetőjeként az ERTI-ben több téma kutatását irányította, mint kutató professzor. Kutató munkáját az OTKA és az MTA jelenleg is támogatja. Részt vett az MTA stratégiai kutatásaiban, amelyek eredményeiről négy kutatási eredmény összefoglalót készített. 2000-ben az FVM felkérésére egy hosszú távú, országos, új erdőtelepítési program kidolgozását irányította.

1962-ben doktori címet szerzett, két évre rá elnyerte a mezőgazdasági tudományok kandidátusa fokozatot, majd 1972-ben a mezőgazdasági tudományok doktora lett. 1983-ban címzetes egyetemi tanári címet kapott a Soproni Egyetemen, amit az 1998-as tiszteletbeli doktori cím követ. Még ez évben az MTA levelező, majd rendes tagjává választották. 2002-ben a Szent István Tudományos Akadémia tagjává is megválasztották.

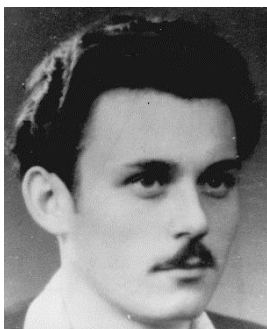
1964 óta tagja az MTA Erdészeti Bizottságának, kezdetben titkári, majd alelnöki, végül elnöki minőségben. 1999-ben az MTA Agrártudományok Osztálya elnökhelyettesévé választották. Jelenleg az MTA Felügyelő Testülete és több tudományos tanács tagja.

1952 óta tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek, közben egy évtizeden át „Az Erdő” című szakfolyóirat szerkesztőbizottságának elnöki tisztét is betöltötte. 1972 óta tagja, majd társelnöke az Erdészeti Kutatóintézetek Nemzetközi Szövetsége Munkacsoportjának. 1993-99 között a Szombathelyi Erdészeti Rt. Igazgatóságának elnöke, ettől kezdve a ZALAERDŐ Rt. Felügyelőbizottságának tagja volt.

Tudományos publikációinak száma 446, ebből 134 idegen nyelvű. 9 könyv és könyvrészlet, 472 előadás jelzi munkásságát.

Több kitüntetés, többek között a METESZ díj, Akadémiai díj, Svéd Akadémiai Ezüstérem, Német Cotta Emlékérem, a Bedő díj, a Nemzetközi Erdészeti Pfeil Nagydíj, a Norvég Ezüstoffenyő Díj, a Pro Silvicultura, Lignaria et Geodesia, a Magyar Köztársasági Érdemrend Tiszti Keresztje és a Széchenyi Díj tulajdonosa. Szülőföldje díszpolgára.

A Magyar Tudományos Akadémia és a Szent István Tudományos Akadémia rendes tagja.

Szalay Imre László (Babót, 1928) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 8264 Szigliget, Kossuth u. 136.

Oklevél száma: 23

kelte: 1955. december 17.

Okl. kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

1951-es kizárása után, nehézségek árán, de sikerült elhelyezkednie a Bányászati Kutatóintézetnél, geodéta munkakörben. Három év munkaviszony után a Bakonyi Bauxit Vállalathoz került át, ahol bányafelmérőként tevékenykedett.

Az 1956-os eseményekben aktívan részt vállalt, ezért távoznia kellett a vállalattól. Ezt követően, három éven át magánmérnöki tevékenységet folytatott, majd a Tapolcai Városi Tanács Építési Osztályán töltött két évet, építési munkakörben. Ekkor alakultak meg a vízgazdálkodási társulások, ennek megszervezésével bízták meg 1964-ben. Innen vonult nyugdíjba 1988-ban. Több alkalommal kapott ágazati kitüntetést. Nyugdíjba vonulásakor a Munka Érdemrend Ezüst Fokozatával ismerték el munkásságát.

1951-ben, röviddel végzése előtt, törvénysértő módon kizárták az egyetem hallgatóinak sorából.

Sentei Barnabás (Sopron, 1926) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 55317 Jönköping, Brunnsgatan 12., Svédország

Oklevél száma: 47   kelte: 1951. február 17.

Okl. kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

1953-ig az ERDŐKÉMIA Állami Vállalatnál üzemegység vezető, ahol gyantatermeléssel foglalkozott. 1953 tavaszán áthelyezték Sopronba az Erdőipari, majd ennek megszűnése után az Erdőgazdasági Technikumba, tanítani.

1956-ban elhagyta az országot. 1957-ben egy észak-svédországi erdőipari kombinátnál kapott állást. Légifelvételek alapján térképeket készített, majd a svéd nyelv elsajátítása után megbízták a vállalat teljes erdőbirtokára terjedő erdei úthálózat tervezésével. 1960-ban egy erdőgazdasági egység vezetője lett.

1970-ben áttért a számítógépes pályára, és a Svéd Erdészeti és Erdőipari Vállalatok Közös Számítógépközpontjába került. Fél évig programozott, később rendszeranalitikusként dolgozott, erdészeti és erdőipari témákban. Mind jobban specializálta magát a fűrészipari problémákra, nemcsak a technológiára, hanem a vállalatvezetés információsükségletére és az ebből kiszűrhető döntési kérdésekre is. 1975-ben egy állítható, többpengés körfűrészeket gyártó vállalat megbízására megtervezett egy, a pengeosztást a maximális haszon alapján optimalizáló, az anyagfolyamatot figyelembe vevő automatikus fűrész. 1976-os amerikai útján találkozott a szatellit képek mezőgazdasági analízisével. Hazatértekor a vállalat vezetése megbízta, hogy egy katonai kutatóintézetrel együtt dolgozzon ki egy, a skandináv erdőgazdaságokra alkalmazható eljárást. Ugyanekkor kezdett foglalkozni a GIS svédországi erdészeti bevezetésével. 1979-től mind több feladatot kapott erdőgazdasági és ipari vállalatok átvilágítására. Javaslatot tett megfelelő integrált vállalatirányítási rendszerek bevezetésére, és azok megszervezésére. Vállalata egy ilyen feladat elvégzésére kapott megbízást 1981-82-ben a Magyar Földművelési Minisztériumtól, amit szintén ő végzett el. A munka egy erdőgazdasági vállalat fűrészüzemét és más egységeit érintette. Javasatait csak a privatizáció után hajtották végre. 1977-től kezdve több éven át, különféle magyarországi erdészeti szervek meghívására többször tartott előadásokat és tanfolyamokat, a skandináv számítógépes rendszerekről. 1982-84 között egy erdészeti technikusokat képző főiskolán computertechnikát és számítógépes erdészeti és ipari alkalmazásokat adott elő. Ezt követően egy minisztériumi szervhez került, ahol birtokpolitikával

foglalkozott. Erdőértékszámítási és piacértékelési matematikai rendszert dolgozott ki számítógépre. 1984-től több szakmai tanulmányutat vezetett Magyarországra, svéd szakemberek részére. 1990-ben állami munkája mellett magánvállalatot alapított, amin keresztül vállalati tanácsadással foglalkozott, többek között magyar vállalatoknak is (ERDÉRT, FÜRLEMHO, Zalai Erdőgazdaság). 1991-ben, mint osztályvezető igazgató vonult nyugdíjba. Ezután még 73-éves koráig dolgozott magánvállalatában.

Szörényi Miklós Róbert (Ózd, 1928) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 7632 Pécs, Nagy Imre út 14.

Oklevél száma: 113   kelte: 1951. február 17.

Okl. kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

Oklevele megszerzése után, 1951-ben pályafutását a Mecsek-Nyugati Erdőgazdaság Bakócai Üzemegységénél kezdte, üzem-egységvezető-helyettesként. Még ez év nyarán letöltött két hónapos póttartalékos katonai szolgálatot, majd áthelyezték a Bólyi Erdőgazdasághoz fahasználati előadónak. Feladatához tartoztak a fakitermelés mellett az erdőbirtokossági ügyek, kisvasúti, épület karbantartási munkálatainak irányítása. 1953-tól, újabb átszervezést követően az Alsókövesdi Erdészethél, mint erdőszetvezető helyettes, szakelőadó, majd erdőművelési műszaki vezető dolgozott, 1956-ig. Ekkor áthelyezték a Kisvaszari Erdészethez erdőművelési műszakvezetőnek, majd 1963-ban kinevezték az erdőszet vezetőjévé. 1978-ban a Mecseki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság központi állományába került szakellenőrnek. E minőségben dolgozott egészen 1988-ig, nyugdíjazásáig.

Társadalmi tevékenységét, mint községi, majd járási tanácsstag, és mint párton kívüli, a Haza-fias Népfrontban fejté ki.

Munkája során kisebb díjak és anyagi jutalmak mellett több Kiváló Dolgozó oklevél és kitüntetést kapott.

Tóth Pál (Zanat, 1928) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 9800 Vasvár, Petőfi S. u. 78.

Oklevél száma: 72   kelte: 1951. augusztus 31.

Okl. kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

1951 októberében lépett állami szolgálatba a Bánokszentgyörgyi Állami Erdőgazdaságnál, erdőművelési előadóként. 1951 decemberétől 1953. március végéig a fenti erdőgazdaság Budafai Üzemegységénél üzemegység-vezető helyettes. Ekkor megszűnt a Bánokszentgyörgyi Erdőgazdaság. Lentibe helyezték, az ottani erdőgazdaság Lenti Erdészethél erdőszetvezető helyettes, majd az erdőgazdaság központjában erdőműve-

lési előadó. A gazdaság megszűnése után, kérelmére áthelyezték a Sárvári Állami Erdőgazdasághoz, ahol 1955 márciusától kinevezték a Vasvári Erdészeti vezetőjévé. E helyről és munkaköréből ment nyugdíjba, 1988-ban, 33 évi vasvári szolgálat után. Közben a Sárvári Erdőgazdaság is megszűnt, az új főnökség Szombathely lett, majd Szombathelyi Fakombinát, Falco. A Fakombinát átszervezte az erdőgazdaságot, főmérnökségeket hozott létre, és a Vasvári Főmérnökség élére főmérnöknek nevezték ki.

Nyugdíjasként nem vállalt állami szolgálatot. Vasváron több ciklusban tanácsstag és VB tag volt. Szakirodalmi munkássága nincs, de erdészete területét 50 %-kal növelte (2000 ha-ról 3000 ha-ra) a 33 év alatt, parlag területeken végzett erdőtelepítésekkel.

Több Kiváló Dolgozó, valamint a Kiváló Társadalmi Munkáért Arany Fokozat, az Eredményes Fásítási Munkáért Dicsérő Oklevél, továbbá a Kiváló Munkáért Miniszteri Kitüntetés tulajdonosa. Az OEE 2005-ben részére Bedő Albert Emlékérmét adományozott.

Tóth Sándor Lajos (Kőszeg, 1929) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 1021 Budapest, Húvösvölgyi út 99.

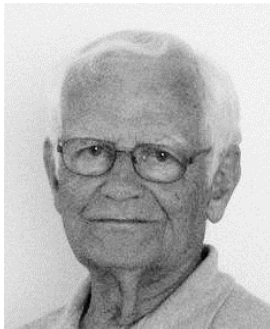
Oklevél száma: 133   kelte: 1951. augusztus 31.

Okl. kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

Egyetemi éve alatt érdeklődése a híresen jól oktatótechnikai tárgyak felé fordult, így első munkahelye a diploma megszerzése után az FM Erdőtervezési Osztály Feltáróút Tervező Csoportja. Néhány hónapi munka után tényleges katonai szolgálatra vonult be, ahol pár hónapos kiképzés után mérnöki beosztást kapott, és építésvezetőként teljesített szolgálatot erdőépítési védelmi vonal építési munkáinál. 1953-ban leszerelt, de korábbi munkahelye helyhiányra hivatkozva nem alkalmazta. Érdeklődése ekkor a bányászat felé fordult, és ebben soproni baráti körének nagy része volt. 1954-től 1957-ig a Balinkai Szénbányák Mérnökség vezetője, majd visszatért az erdészeti kötelekbe, és a Budapesti Erdőigazgatóság állományában az egész ország területére vonatkozóan műszaki ellenőri munkát végzett, az erdei főfeltáró utak építésénél. Családi okokból 1958 közepétől ismét a bányáiparba tért át, és 1990-es nyugdíjazásáig – különböző beosztásokban – itt is maradt. 1958-63 között beruházási osztályvezető a Fejér Megyei Bauxitbányászatnál, ezt követően bányalétesítési főmérnök a Magyar Alumíniumipari Trösztnél. 1974-től 1990-ig az Alumíniumipari Tervező és Kutatóintézet Bányatervezési Irodájának osztályvezetője, majd irodavezető helyettese volt. Az Alutervnél töltött idő alatt alkalma nyílt erdészeti tevékenységet is végezni. Egy vállalati gazdasági munkaközösség alapításával felhagyott bányaterületek rekultivációs munkáinak (mechanikai, biológiai) tervezését végezte.

Nyugdíjba vonulása után, 1992-93-ban a Szenzor Szervező Kft-nél vagyoneértékelőként dolgozott. 1994-2002 között a Telki Községi Önkormányzatnál tevékenykedett, vállalkozóként. Közútépítések, utak, és a csapadékvíz-elvezetés terén végzett tervezői és műszaki tanácsadói munkát. 2002-től a mai napig a családi céggel 1957-től működő M+S 2000 Mérnöki Szolgáltató Bt. keretében végez tervezői tevékenységet.

Bányaipari tevékenysége idején háromszor kapott Miniszteri, többször Kiváló Dolgozó, valamint arany, ezüst és bronz Bányászati Szolgálati Érdemérem kitüntetést.

Zsilinszky Győző (Rozsnyó, 1929) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 3478 Frederick Ave Vineland, Ontario Canada L0R 2C0

Oklevél száma: 97   kelte: 1951. december 20.

Okl. kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki pályafutását 1952-ben a Miskolci Erdőgazdasági Egyesülés Műszaki Osztályán vasútügyi és gépesítési előadóként kezdte, ami a Lillafüredi Kisvasút, valamint kitermelő és szállító gépek felügyeletét jelentette. Átszervezés után erdészetvezető volt Parasznyán és anyagforgalmi előadó Diósgyőrben, a Sajó-völgyi Erdőgazdaságnál. 1954-ben visszatért Sopronba, ahol tanársegédként tanított a Földmérőmérnöki Kar Fotogrammetria Tanszékén, 1956-ig. 1957-ben a sors Kanadába sodorta, így Torontóban, a Természeti Kincsek Minisztériumának Erdőrendezési Hivatalában dolgozott. Ontario erdeit ekkor kezdték újratérképezni, egy új módszerrel, légi fényképek interpretálása alapján, 440000 négyzetkilométert, 20 évre elosztva. Nyári terepmunkáját kihasználva, 1959-ben leírta és illusztrálta az ontarioi fafajok jellegzetességeit a légi fényképeken. Ennek kézirata 1960-ban készült el, és 1963-ban kézikönyvként kiadásra is került. 1959-től a fotointerpretáció program felelőse, majd 1967-től a légi fényképezési technológia fejlesztésével foglalkozott. 1973-ban alapítója és igazgatója volt Ontario Távérzékelési Központjának, és 1975-től professzora a Torontói Egyetem Erdészeti Karának is. 1989-ben nyugdíjba vonult, ami után 1999-ig szakértői tevékenységet folytatott, valamint tanfolyamokat tartott erdő- és geomorfológia fotóinterpretációjának témakörében.

Szakirodalmi munkássága számottevő, többek között tartalmazza a fent említett kézikönyv két kiadását, előadásait a Nemzetközi Fotogrammetria és Távérzékelés (ISPRS) Kongresszusain, valamint az Erdészeti Kutatás Nemzetközi Konferenciáján (IUFRO).

Tagja az Ontariói Mérnöki Kamarának 1969-től, mint kultúrmérnök. Elnöke az IUFRO Távérzékelés Csoportjának 1984-88 között. 1968-tól 1989-ig lektora a Nemzetközi Fotogrammetria szakmagazinnak.

A Kanadai Erdészeti Egyesület 1973-ban legmagasabb kitüntetésével, az Erdészeti Érdemrend aranyérmével tiszteli meg, a fotogrammetria és távérzékelés sikeres erdészeti alkalmazásáért és tanításáért.

GYÉMÁNTOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Csicsmán Károly (Újkécske, 1928) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 2 Marigold Lane, San Carlos, California 94070, USA

Oklevél száma: 9/1954-55.

kelte: 1954. december 6.

Okl. kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Mérnöki pályáját 1955-ben a Recski Állami Erdőgazdaságnál, mint gépésítési előadó kezdte meg.

1957. januárjában elhagyta Magyarországot, majd 1957. április végén Bécsből az Amerikai Tudományos Akadémia szponzorálásával New Yorkba érkezett.

1957. májusában kezdte meg munkáját az U.S. Army Corps. of Engineers-nél Baltimore-ban, Maryland Államban, mint tervező mérnök. Itt árvíz-szabályozással kapcsolatos hidrológiai és hidraulikai számításokat végzett, majd talajmechanikával, gátak stabilitási analizálásával, alapozások tervezésével, repülőtéri kifutók burkolatának tervezésével foglalkozott.

1959. májusától a fővárosban, Washingtonban, a kormány úttervező irodájában dolgozott. Egy évig tevékenykedett a Washingtont gyűrűként körülvevő utak (Beltway) tervein.

1961. májusában Amerika keleti partját elhagyva Kaliforniában, Los Angelesben folytatta munkáját. Itt magán mérnökcégnél hegyes területen tervezett ingatlan fejlesztéssel és új települések építésével kapcsolatos terveket, költségvetéseket és műszaki leírásokat készített.

1964. októberétől egy építetű cégnél új település építési munkáinak irányításával foglalkozott.

1966. novemberben egy vasbeton esővíz csatornázási berendezés tervezését végezte Ventura Megye mérnöki irodájában.

1967. júliusától három évig Szaud Arábiában, mint iroda mérnök és műszaki ellenőr dolgozott tíz különböző helyen épülő katonai bázisok építésén.

1970. áprilisától újra Kaliforniában, Beverly Hillsben dolgozott négy évig egy ingatlan fejlesztő társaságnál, mint project menedzser.

1974. áprilisától a San Francisco Öböl nyugati partján fekvő város, Redwood City mérnöki osztályán kezdte meg munkáját és 1984-től az osztály főmérnöke lett. A legnevezetesebb munkáinak egyike, egy a városhoz tartozó, a San Francisco Öbölbe benyúló, tengerszint alatt fekvő, gátakkal védett félsziget beépítése, amely 1974-ben kezdődött. 2002-ben, 28 évvel később, a lakónegyed zónában tizennégyezer ember lakik, a vállalati zónában pedig tízezer ember dolgozik.

2002-ben nyugállományba vonult, de időnként ma is végez konzultációs munkákat.

Holtai Imre (Katafa, 1932) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 2660 Balassagyarmat, Mártírok útja 74.

Oklevél száma: 116/1955-56.

kelte: 1956. május 7.

Okl. kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1956-ban szerezte meg. A Szombathelyi Erdőgazdaság Kőszegi Erdészeténél szakelőadói beosztásban kezdte meg munkáját.

Államvizsga után 3 hónapos tartalékos tiszti kiképzésben részesült. Közben az OEF a Cserhádi Állami Erdőgazdasághoz helyezte, ahol 1956 szeptemberében jelentkezett szolgálatra.

Ennél az erdőgazdaságnál dogozott 1991-ig, amikor nyugállományba vonult.

Az erdőgazdaságon belül a berceli, majd a litkei erdészeteknél szakelőadóként, majd 1957 októberétől inászói erdészetnél erdészetvezetőként dolgozott, és ezt a munkát folytatta a berceli erdészetnél 1960-tól 1981-ig.

Innen az Ipolyvidéki Erdőgazdaság igazgatója az erdőgazdaság központjába helyezte át Balassagyarmatra. A munkaügyi osztályt vezette, majd a közigazgatási osztály vezetésével bízták meg. 1984-től műszaki igazgató helyettesi beosztásba került, közben 3 hónapig megbízott igazgatói megbízást is kapott.

A Vállalati Tanács megalakulása után 1987-től a termelési főosztályvezető volt, majd 1989-től a termelési felügyelő lett, ahonnan 1991-ben vonult nyugállományba.

Szakmai elismerésként több Kiváló Dolgozó kitüntetést vehetett át. 1982-ben Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetésben részesült.

Fazekas Béláné Szeile Aranka (Baja, 1933) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 6500 Baja, Erdész u. 13.

Oklevél száma: 114/1955-56.

kelte: 1956. május 7.

Okl. kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki diplomáját 1956-ban szerezte meg. A Dunaártéri Állami Erdőgazdaság Pandúri Erdészeténél szakelőadói, majd műszaki vezetői beosztásban helyezkedett el.

A Gemenci Vadgazdasággal való összevonás után a gazdaság neve a Gemenci Állami Erdő- és Vadgazdaságra változott.

Az erdészet területének kb. 20%-a alföldi homok, a többi ártér, a Duna mindkét oldalán. A normál erdőgazdálkodáson felül a gyakori jeges és nyári árvizek alaposan próbára tették az erdészetet. Ennek következménye a hatvanas években elhíresült szálfás faanyagmozgatás és szállítás technológiájának kidolgozása, mely ebből az erdészetből indult el.

1971 februárjától áthelyezték az Erdőgazdaság központjába fahasználati tervezési és elszámolási előadónak, majd 1984-ben előléptették a főmunkatárs cím használatára, a munkakör meghagyásával.

A ledolgozott évek munkájának elismeréseként miniszteri Erdészeti Kiváló Dolgozója, Árvízvédelemért Érem, Kiváló Dolgozó jelvény kitüntetésekben részesült.

1988-ban a korhatár elérésével ugyanattól a gazdaságtól vonult nyugállományba, ahol a munkát megkezdte.

Nyugállományba kerülése után szakmai munkát csak a családjá és a saját kertjében végzett.

ARANYOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Bakos Tibor (Miskolc, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 2600 Vác, Ady Endre sétány 2.

Oklevél száma: 16/1966. kelte: 1966. június 20.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

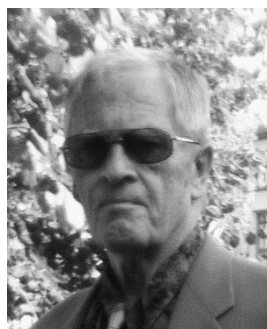
Az egyetem elvégzése után a váci erdőtervezési irodánál kezdett dolgozni.

1970-ben beiratkozott a Közgazdaságtudományi Egyetem Külkereskedelmi tagozatára, ahol 1972-ben külkereskedelmi közgazdász diplomát szerzett.

1986-ban kinevezik az erdőrendezési iroda igazgatójának.

1991-ben magán kereskedelmi Kft-t alapított, majd vett két hűtőházat és mirelittermékeket gyártott valamint exportált különböző országokba (Svédország, Svájc, Németország). Közben a cég Rt.-vé alakult.

2006. után, Szlovákiában új Kft-t alapított, ahol különböző gyümölcsöket szállított gyárakba, 1000-1500 tonna mennyiségben. Ezt ma is csinálja.

Balogh Ferenc (Sopron, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Deák tér 66-68. I/3.

Oklevél száma: 113/1966. kelte: 1966. december 12.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

Általános-, középiskolai- és egyetemi tanulmányait Sopronban végezte. Egyetemi tanulmányai végezetével a Vízügyi Igazgatósághoz került Szombathelyre, 1966-tól 1970-ig, ahová az egyetemi tanulmányok alatt megkötött Társadalmi Tanulmányi Ösztöndíj kötelezte. Ezen idő alatt ellátta a műszaki ellenőri

teendőket a vas megyei területen Körmentől Szentgotthárdig, ami első sorban talajmeliorációs munkákat (alagcsövezést, drénezést) jelentett. Ezeket a kiemelt munkákat Egyházsrádóc, Bajánsenye, Óriszentpéter, Körment térségében végezték. Ezek után visszajött Sopronba a MÁV Pályafenntartási Főnökséghez, ahol a Sopron–Szombathely vasútvonal szakaszmérnöki teendőit látta el 1971 és 1975 között. Ez időben a GYSEV osztrák vonalaira került szintén vonaltisztviselőnek. A közben megindult átépítési munkáknál a munkák felügyeletét látta el. Ezek után 1988-ban átkerült Sopron Állomás állományaiba, Sopron Keleti Rendezőbe a kereskedelmi szolgálathoz. Itt a konténerterminál műszaki vezetője, majd munkavédelmi vezetője lett, ezért elvégezte az Országos Munkavédelmi Képző és Továbbképző Intézet munkavédelmi szakmérnöki képzését, így 1992. május 5-én okleveles munkavédelmi szakmérnök lett. Tevékenységét 2004 októberéig folytatta majd nyugdíjba vonult.

Beró Csaba (Gödöllő, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 1124 Budapest Nárcisz u. 49/A

Okl. száma: 15/1966

kelte: 1966. június 20.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1966-ban szerezte meg. 1966-1970 között az Északsomogyi Állami Erdőgazdaság (Zamárdi) erdőművelési műszaki vezetőjeként, majd Zamárdi központban anyagforgalmi előadóként dolgozott.

1970-ben az erdőgazdaság átszervezését követően a megalakult Somogyi Erdő és Fafeldolgozó Gazdaságtól áthelyezését kérte a Gödöllői Állami Erdő és Vadgazdasághoz, ahol 1973-ig erdőművelési műszaki vezető, 1973-1975 között Gödöllő központban csemetetermelési és környezetvédelmi előadó, majd 1975-1976-ban erdőművelési csoportvezető.

1975-1977 között az Erdészeti és Faipari Egyetemen Környezet és tájrendező szakmérnöki oklevelet szerez.

1976-ban a Gödöllői és a Telki Állami Erdő és Vadgazdaságok összevonásából alakult Budavideki Állami Erdő és Vadgazdaságnál erdőművelési csoportvezető, 1979-től fakitermelési osztályvezető, amelyet 1982-ig tölt be.

1982 májusában áthelyezéssel a MÉM Erdészeti és Faipari Főosztályán főelőadó, majd a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Erdészeti Hivatal főtanácsosa, szak-főtanácsosa, vezető főtanácsosa nyugdíjazásáig.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagja, az OEE budapesti helyi csoportjában évekig gazdasági felelős tisztséget tölt be.

Munkája az erdőgazdaságoknál Vállalat kiváló dolgozója, Kiváló munkáért elismerésben részesült, az Erdészeti Hivatalnál Miniszteri elismerő oklevelet kapott.

Boda Katalin (Székesfehérvár, 1935) okleveles erdőmérnök

Címe: 8172 Balatonakarattya, Csaba u. 127.

Oklevél száma: 102/1966   kelte: 1966. június 24.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Sopron

1960-tól nyugdíjba vonulásáig a Mezőföldi Állami Erdőgazdaságnál (későbbi VADEX) dolgozott, különböző beosztásokban. Meghatározó ideig, 20 évig az Erdőművelési Osztályon belül a szaporítóanyag termelési ágazatot irányította. Az Országos Erdészeti egyesületnek 1960 óta tagja, a helyi csoport munkájában mindig aktívan részt vett.

Szakmai és társadalmi munkájáért munkahelyén több ízben kitüntették.

Bogdán János (Bodrog, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Rét utca 18/A

Oklevél száma: 18/1966.   kelte: Sopron, 1966. június 20.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Az erdőmérnöki oklevél megszerzését követően 1966. augusztus 1. – 1971. december 31. között az Észak-somogyi Állami Erdőgazdaság (1971-től Somogyi Erdő –és Fafeldolgozó Gazdaság Kaposvár) Nagybjajomi Erdészeténél dolgozott fahasználati előadóként. Az akkori rendelkezések szerint félévig erdőrendezési munkát végzett a Kaposvári Erdőrendezőségénél.

1972-1986 között Sopron VT Építési, Közlekedési és Vízügyi Osztályán dolgozott építésügyi előadóként, 1982 évtől építési csoportvezetői feladatokat látott el. Ebben az időszakban a Budapesti Műszaki Egyetem, Építészmérnöki Karán Városépítés városgazdálkodási szakmérnöki képesítést szerzett.

1986. szeptember 1-től a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság Sopronkörnyéki Erdészet vezetőjének nevezték ki. 1991-ben a TAEG központjába került kereskedelmi üzletágvezetőként. A vállalati szervezeti felépítés változásai következtében feladatai és címei változtak (vadgazdálkodási ágazatvezető, vadgazdálkodási vezető) Vadgazdálkodási igazgatóhelyettesként 1994. január 1-től – az erdőgazdaság részvénytársasággá alakulásakor a Tanácsadó Testület tagja. 1995. augusztus 1-től 1997. november végi nyugállományba vonulásáig idegenforgalmi vezető.

Nyugdíjasként 2009 év végéig családi vállalkozásban dolgozott. OEE tag 1987 évtől.

Szakmai munkásságát 1969-ben az Észak-somogyi Állami Erdőgazdaság Kiváló Dolgozó címmel ismerte el, 1977. évben az Építésügyi és Városfejlesztési miniszter Az építőipar kiváló dolgozója elismerést adományozta számára.

Dr. Darabos István (Ipolyság, 1942) okleveles erdőmérnök

Lakcím: 6440 Jánoshalma, Vágóhíd u. 8.

Oklevél száma: 25/1966

Kelte: 1966. június 20.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

1966-tól 1974-ig a KEFAG Jánoshalmi és Kiskőrösi Erdészetének erdőművelési műszaki vezetője.

1974-82 között az UNIVEREXPO Ipari Szövetkezet (Mélykút) művezető, fatelítő üzemvezető, főmérnöki beosztásban.

1982-92-ig Kiskunmajsa-n a Jonathán MgTsz erdészeti- környezetgazdálkodási ágazatvezetője.

1992-94-ben a Felső-Bácska regionális hetilap lapmenedzsere.

1995-2010-ig társas vállalkozások ügyvezetője.

1976-77. között Tájrendező és Környezetvédelmi Szakmérnöki képzésben részesül.

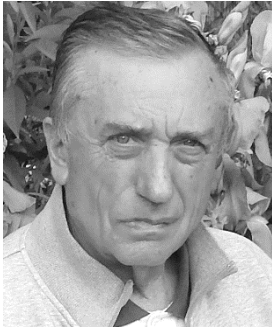
1985-ben egyetemi doktori címet szerez.

Társadalmi tevékenységek:

1960-tól az OEE aktív tagja, 1984-től a Bács-Kiskun megyei szövetkezetek szakmaközi bizottságának elnöke, 1988-tól a TOT Erdő és Fagazdálkodási Szakbizottságának elnökségi tagja, 2004-től 2014-ig a Magyar Erdőgazda Szövetség alelnöke volt.

1995-től 2014-ig ellátta a Jánoshalmi Ipartestület ügyvezető alelnöki feladatait.

Munkája elismeréseként Kiváló újtó és az Év vállalkozója miniszteri kitüntetések mellett többek között a TOT és MTV Natura díjában, Településfejlesztésért emlékplakettben is részesült.

Dezső Attila (Döbrököz, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 7090 Tamási, József Attila Itp 3.

Oklevél száma: 22/1966.

kelte: 1966. június 20.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

A Pécsi Erdőrendezőség-nél töltött egy éves erdőrendezői gyakorlat után, fahasználati műszaki vezető a Tolna megyei, későbbi Gyulaji Állami Erdő- és Vadgazdaságnál (Gyulaji ÁEVG).

A 70-es években fahasználati, majd értékesítési ágazat vezetőként dolgozott.

1985 után a Gyulaji EVAG főmérnöke, majd termelési igazgatóhelyettese volt.

1991-től társas vállalkozás tagjaként, illetve ügyvezetőjeként tevékenykedett nyugdíjba vonulásáig.

Gajdán István (Oklánd (Hargita megye), 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 8000 Székesfehérvár, Galántai u. 70.

Oklevél száma: 23/1966   kelte: 1966. június 20.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Sopron

Az oklevél megszerzése után a KPM Győri Közúti Építővállalat soproni főépítésvezetőségén helyezkedett el. Művezetői, építésvezetői üzemvezetői feladatai voltak. A munka mellett elvégezte a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karán az útépítő, és úttervező szakot.

1976-ban fő építésvezetőként Győrbe került.

1983-1985 között a Székesfehérvári Közúti Építő Vállalat igazgatóhelyettes főmérnöke, majd 1985-1991-ig az igazgatója volt.

1991-ben az osztrák Bau-Holding többségi tulajdont szerzett a székesfehérvári KÉV és több magyarországi mélyépítő cégben, így a cég egy országos nagyvállalat tagja lett. Az új vállalatban 2005-ös nyugdíjazásáig ügyvezető, cégvezető, területi igazgató beosztásban tevékenykedett, az üzleti helyzet függvényében. Nyugdíjazása óta csak családjának és az erdőnek él.

Hevesi István (Komáromszentpéter, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 2800 Tatabánya, Dózsakert utca 62

Oklevél száma: 21/1966.   kelte: 1966.június 20.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

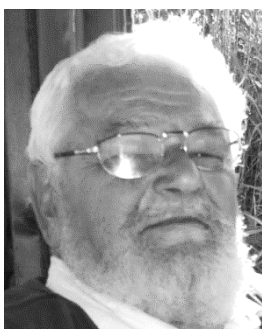
1966-tól 1967-ig a veszprémi Erdőrendezőségen erdőrendezőként dolgozott.

1967-től 2004-ig nyugdíjba vonulásáig egyetlen munkahelye a Vértesi Erdőgazdaság volt:

1967-től 1975-ig mint a Tatabányai Erdészet műszaki vezetője,

1975-től 1992-ig mint a Tatabányai Erdészet erdészeti vezetője,

1992-től 2004-ig mint az Oroszlányi Erdészet igazgatója.

Hornyánszky Antal Adolf (Miskolc, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 3535 Miskolc Hegyalja út 34

Oklevél száma: 34/1966   kelte: 1966. június 21.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán 1966-ban szerzett diplomát, majd 1984-ben ugyanitt fatermesztő szakmérnöki egyetemi szakdiplomát is szerzett.

Szakmai pályáját 1966-ban kezdte a MÉM Miskolci Állami Erdőrendezőségen, mint üzemtervező. A többszöri átszervezések során 1968 és 1976 között csoportvezető, 1976-tól 1979-ig

kirendeltségvezető-helyettes. 1976-1984 között megbízott irodaigazgató, 1984-től 1997-ig irodaigazgató. 1997-2004 között az Állami Erdészeti Szolgálat Miskolci Igazgatóságán erdőtervezési igazgató-helyettes beosztásban dolgozott. Munkája során fő szakmai érdeklődési köre a termőhely-feltárás és erdőrendezés fejlesztése, erdőérték számítás. Számos erdőtelepítési és kiviteli tervdokumentációt készített.

2004-től nyugdíjba vonulásáig a Nemzeti Földalapkezelő Szervezetnél erdészeti főtanácsosként, az állami vagyon tulajdonosi képviselőként foglalkozott.

1982. január 20-tól 1982. április 11-ig a MÉM Erdészeti és Faipari Hivatal megbízásaként nagyterületi erdőleltározás és állományfelvétel témában dolgozott az akkori Laoszi Népi Demokratikus Köztársaságban.

2007-2010-ig szakoktatóként közreműködött Csongrádon a középfokú erdészeti felnőttképzésben valamint a 2013/2014. évi közfoglalkoztatási program keretében megvalósuló képzésében. Jelenleg is erdészeti szakirányító.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1967 óta tagja. 2002-2010-ig a Miskolci Helyi Csoportnál vezetőségi tisztséget töltött be. Az egyesületi életben nyugdíjba vonulását követően is aktívan tevékenykedik. Jelenleg a Miskolci HCS országos küldötte, az erdészeti hatósági kiscsoport megbízottja. A 2012. évi miskolci Vándorgyűlés előkészítése során nagy szerepet vállalt az 1968-as Vándorgyűlés archív anyagainak felkutatásában. Nyugdíjasként is folyamatosan részt vesz a rendezvényeken, figyelemmel kíséri az egyesület életét. Aktívan részt vesz ma is az erdész-bányász-kohász hagyományok regionális szintű ápolásában.

A térségben betöltött társadalmi tisztségeiben, megnyilvánulásaiban mindig is az erdőgazdálkodás és az erdész szakma jó hírét keltette. A fiatalokat a szakma-szeretetre az igényes munkavégzésre és az erdész-hagyományok ápolására nevelte.

Munkásságát 1971. Kiváló dolgozó, 1978. Erdészet kiváló dolgozója, miniszteri kitüntetés 2003. Ember az erdőért emlékérem, alapítvány kuratóriumi kitüntetés 2011. OEE–Elismerő Oklevél, 2014. ÉLETFA emléklapok bronz fokozat, 2014. Bedő Albert emlékérem kitüntetésekkel ismerték el.

Dr. Kapusi Imre (Hosszúpályi, 1941) okleveles erdőmérnök

Címe: 3424 Kács, Dózsa György út 36.

Oklevél száma: 40/1966. kelte: 1966. június 21.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

Az egyetem elvégzése után a Hajdúsági Állami Erdőgazdasághoz került. A Berettyóújfalui Erdészethez nevezték ki műszaki vezetőnek. 1968-ban áthelyezték az Erdészeti Tudományos Intézet Püspökladányi Kísérleti Állomására. Itt dr. Babos Imre erdésztudóssal sokat járt terepen, termőhelyfeltárásokon, és faállomány bírálatokon. Első igazi főnöke és munkatársa dr. Tóth Béla volt. 1981-ben a nyírségi akáctermesztés fejlesztéséből doktorált.

1982-ben lett az Erdészeti Tudományos Intézet Tiszántúli Kísérleti Állomásának igazgatója.

1990-ben ismerkedett meg a Nemzeti Gyermekek és Ifjúsági Alapítvány kelet-magyarországi képviselőjével, akivel az állomás telephelyén építettek egy állandó gyermektábort. Ez volt az első erdei iskola Kelet-Magyarországon. Azóta is működik.

A hagyományos kutatási feladatok mellett turizmussal is foglalkozott. Rendezvényeket szervezett, különféle bizottságokat fogadott. Még egy amerikai parlamenti küldöttség is járt nála. Püspökladány város lakói számára megnyitotta az arborétumot. Kilátót, víztározót, teniszpályát, sétáló utakat épített. A 407 hektáros szikkísérleti erdőkomplexumot is átvette az erdőgazdaságtól.

1994. október 23-án Püspökladány város önkormányzatától Pro Urbe díjat kapott.

1995-ben egyéni vállalkozó (magánnemesítő) lett. 2000 óta bejegyzett erdőgazdálkodó.

1968 és 1995 között tizenöt nemes nyár, három fehér fűz, egy szilfajta előállításában vett részt. Egyéni vállalkozóként százhuszonöt akác törzsfát, százegy törzsfanemzedéket és tizenkét vetőmagtermesztő ültetvényt állított elő. A TURBÓ és a TURBÓ OBELISK akác fajták az ő nemesítői alapanyagaiból származnak. 2001-ben ment nyugdíjba.

A klímaváltozással kapcsolatos problémákkal már mint nyugdíjas kezdett foglalkozni. A 7 hasas tibolddaróci élőfagyűjteményében szárazságtűrő fafajokat, erdei gyümölcsöket és fás szárú gyógynövényeket nemesít.

Kács és Tibolddaróc határában 8,5 ha erdeje van. 2002-ben létesített Kácson egy akác energiaerdőt, ami 2008 óta folyamatosan ellátja tűzifával a három cserépkályháját. Kácsi lakóháza körül is van egy gyűjteményes kertje. Ott őrzi az általa legnagyobb tartott hazai dísznövénynemesítő, dr. Barabits Elemér majdnem teljes életművét. Tiszteletbeli elnöke a Kácsi Hagyományőrző Egyesületnek. Oktatója a Kácsi Örs Vezér Erdei Iskolának. Tagja az Arborétumok és Botanikus Kertek Országos Szövetségének. Tiszteletbeli tagja a Tibolddaróci Borklubnak. Háromszor volt az intézet kiváló dolgozója és kétszer kapott miniszteri kitüntetést.

Kardos Ferenc (Dorog, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 3047 Buják, Vértanúk tere 4.

Oklevél száma: 41/1966. kelte: 1966. június 21.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

1966. július 12-én kezdett dolgozni az Állam Erdőrendezőség Budapest, Váci Kirendeltség üzemtervezőként, majd 1967-től családi okok miatt a Szombathelyi Kirendeltségnél folytatta az üzemtervezést 1974 nyaráig.

1974 nyarától, a Mátrai EFAG Erdőkövesdi Erdészetéhez került művelési műszaki vezető beosztásba. 1975 nyarán ugyanitt kinevezték erdészettervezőnek, mely posztot 1980. december 31-ig töltötte be. Közben 1978-ban Erdészeti Növényvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett Sopronban.

1981. január 1-től az MN. Budapesti Erdő- Vad- és Mezőgazdasága Kaszópusztai Erdészetéhez került fahasználati műszaki vezető beosztásba, majd ugyanez év nyarán erdészettervező helyettesé léptették elő.

1985. január 1-től az önállóvá vált Kaszó-i Erdő- és Vadgazdaság főmérnökévé nevezték ki, mely posztot 1987. október 30-ig töltötte be.

1987. október 31-től az Egri Erdőfelügyelőségénél helyezkedett el erdőfelügyelői beosztásba, ahol 1988. december 31-ig szolgált.

1989. január 1-vel visszakerült erdészvezetőnek a Budapesti székhelyű MN Erdő- Vad- és Mezőgazdaság Bujáki Erdészetéhez, később erdészeti igazgató, mely beosztást nyugdíjazásáig, azaz 2002. február 12.-ig töltötte be.

Gyakorló erdész volt egész életében, ezért publikációs jegyzéke nincs, de a rendszerváltás óta a fiával és a feleségével (akik szintén erdészek) telepítettek 89 ha saját erdőt (akácost, cserest), valamint bér munkában 36 ha akácost. Természetesen a tervezéstől a kivitelezésig mindent családi vállalkozásban, s amennyiben az ereje és egészsége engedi erdőtelepítéseink ápolásával tölti öreg napjait.

Kaufmann József (Pécs, 1923) okleveles erdőmérnök

Címe: 1126 Budapest, Németvölgyi út 4. IV/3

Oklevél száma: 100/1966. kelte: 1966. június 24.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

Eredetileg a negyvenes évek elején műszaki főiskolai végzettséget szerzett. A háborús kitérők után 1947-ben került először az erdészettel kapcsolatba: a MALLERD üzemgazdasági csoportvezetője lett. Az év végén a párt áthelyezte a garázsba mint munkást. Majd 1949-től a Pest-Fejér-Borsod Megyei Erdészeti Géptelep igazgatójává nevezték ki.

1951 végétől a az Erdészeti Szállítóvállalat igazgatója lett.

1953 elejétől a Vértesi Erdőgazdasághoz került, mint gépesítési előadó. Szívügye az erdészeti munkák gépesítése, a motorfűrész és traktor széleskörű alkalmazása, ezek használatára való oktatás.

1957 végétől 1966-ig az ERTI Gépkísérleti Üzemének tudományos munkatársa — tevékenységi köre a fizikai munka gépi eszközökkel való megkönnyítése. Ebben az időszakban (dr. Keresztesi Béla ERTI főigazgató javaslatára) szerez saját költségén az Erdészeti és Faipari Egyetemen erdőmérnöki diplomát.

1967-ben az MN Erdő-, Mező és Vadgazdasághoz kerül szintén gépesítési vonalon.

1978-tól a Budavidéki Állami Erdőgazdaság műszaki csoportvezetője egészen 1983-as nyugdíjba vonulásáig.

Kitüntetései: a Magyar Népköztársaság Aranyérmes Feltalálója; a Haza Szolgálatáért Ezüstfokozata (ezt kétszer is megkapta); Vörös Csillag katonai kitüntetés.

Dr. Kovács Lóránt (Cegléd, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 6000 Kecskemét, Sarkantyú utca 3.

Oklevél száma: 37/1966

Kelte 1966. június 21.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki oklevelét 1966-ban szerezte meg. 1966-1967 között erdőrendezési terepi felvételt végzett Kecskeméten.

1967-től 1970-ig a Kiskunsági Állami Erdőgazdaság Nyárjasi Erdészetének műszaki vezetőjeként dolgozott erdőművelési és gépesítési területen.

1970-1973 között tervecsoport-vezető az erdőgazdaság központjában Kecskeméten.

1973-1976 között üzemgazdasági osztályvezető Szolnokon a Nagykunsági Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság központjában.

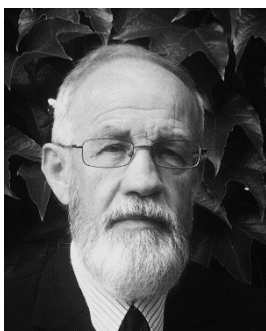
1976-1991 között az Erdészeti Tudományos Intézet (ERTI) Kecskeméti Kísérleti Állomása kutatója. Kezdetben az Ökológiai, később a Gépesítési Osztály keretén belül új erdősírtési és faki-termelési technológiák kidolgozásával és ökonómiai elemzésével foglalkozott.

Az ERTI Kecskeméti Kísérleti Állomása 1991-ben történt megszüntetését követően az FM Bács-Kiskun megyei Hivatala dolgozója volt 2005-ig.

Egyetemi doktori fokozattal rendelkezik. Disszertációja címe: Típustechnológiákon nyugvó erdőgazdasági tervezési módszer üzemtervi adatbázison.

Tudományos munkásságát mintegy 25 publikáció jelzi, melyek Az Erdőben illetve az ERTI különböző kiadványiban jelentek meg.

1970-1973 között tagja az OEE Számítástechnikai Albizottságának.

Krahulcsán János (Budapest, 1941) okleveles erdőmérnök

Címe: 8500 Pápa. Harangöntő utca 1/3.

Oklevél száma: 42/1966.

kelte: 1966. június 21.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

Az egyetemre való jelentkezése előtt az 1960. év augusztus hónapjától egy éven keresztül a Mátrai Állami Erdőgazdaság Gyöngyössolymosi Erdészeténél dolgozott, mint fizikai munkás.

Az egyetem Erdőmérnöki Karára 1961 évben nyert felvételt. Oklevelét 1966-ban szerezte meg. Ez év júliusától az Állami Erdőrendezőségek Műszaki Irodája Fásítástervezési Csoportjánál műszaki ügyintézői munkakörben dolgozott Balatonfüreden.

1969-től az Országos Ültetvénytervező és Szaporítóanyag Forgalmazó Vállalatnál kultúrmérnöki beosztásba került.

1972 elejétől a Balatonfelvidéki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság (központ: Keszthely) Pápai Erdészeténél 28 évig erdőművelési műszaki vezető, majd 4 éven keresztül a 2003-as nyugdíjba vonulásáig a Pápai Erdészet igazgatója volt.

Az Erdészeti és Faipari Egyetem 1974-ben indította el az erdészeti növényvédelmi szak levelező tagozatát, melyre felvételt nyert. Sikeres államvizsga után okleveles erdészeti növényvédelmi szakmérnök is lett.

Kristó István László (Magyarkanizsa, 1943) okleveles erdőmérnök

Cím: 3200 Gyöngyös, Bethlen G. u. 10. fsz. 4.

Oklevél száma: 43/966

kelte: 1966. június 21.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Munkahelyek és beosztások:

1966. 08.-1977.04.: Egri Erdőrendezőség, beosztás: üzemtervező

1977.05.-1977.08.: Debreceni Erdőrendezőség, beosztás: üzemtervező

1977.09.-1986.08.: Dobó István Gimnázium és Erdészeti Szakközépiskola, Eger. Beosztás: erdőmérnök-tanár

Időközben további diplomákat szerez: 1981. Agrártudományi Egyetem tanárképző Intézete, Gödöllő: okleveles erdőmérnök-tanár. 1986. Ho Si Minh Tanárképző Főiskola, Eger: okleveles történelem szakos általános iskolai tanár.

1986.09. - 2012.10.: Erdészeti Szakközépiskola és Szakmunkásképző Iskola, Mátrafüred. Beosztás: erdőmérnök-tanár; 1986.09. - 2007.08.: (néhány év kihagyással) szakmai igazgatóhelyettes, közben 2004.09.- 2005.08.: megbízott igazgató; 2007.09. - 2012.10.: erdőmérnök-tanár; 2012-13-as tanévben megbízással erdőmérnök-tanár; 2009. óta szakmai vizsgáló erdészeti- és vadgazdálkodási szakokon.

Egyéb szakirányú illetve azzal összefüggő munkásság:

- oktatás iskolarendszeren kívüli képzésben: motorfűrészkezelő, fakitermelő, vadász-vadtenyésztő
- tantervkészítés és lektorálás erdészeti szakmunkás és erdésztechnikus képzésben az ASZI megbízásából,
- tankönyvek bírálása, véleményezése oktatás alkalmasság szempontjából erdésztechnikus és vadász-vadtenyésztő képzésben a Mezőgazdasági Szaktudás Kiadó megbízásából,
- több alkalommal konzulensként közreműködés a gödöllői Szent István Egyetem Tanárképző Intézetének megbízásából,
- folyamatos és alkalmyszerű részvétel az erdészeti szakoktatás utóbbi 30 évében végbement korszerűsítésében,
- tankönyvek írása: Erdőműveléstan I. (1995) az erdészeti szakmunkásképzés részére; Erdészeti szaporítóanyag-termelés (2008) az erdésztechnikus képzés részére
- Erdésztanulók Országos Sokoldalúsági Versenye (első alkalommal 1992-ben Vadas Jenő Kupa néven) versenyszabályzatának elkészítése,
- ÉV ERDÉSZE verseny versenyszabályzatának elkészítése OEE felkérésre (első megrendezés 2002)

Az 1960-as évek eleje óta OEE tagság, valamint tagság az Oktatási Szakosztályban.

1974-ben az Erdészet Kiváló Dolgozója, 1985-ben az oktatási minisztertől a Kiváló Munkáért kitüntetésben, 2006-ban az OEE-től Elismerő Oklevélben részesült. 2012-ben Miniszteri Elismerő Oklevelet (Vidékfejlesztési Miniszter), 2013-ban Gyöngyös Város Érdemes Pedagógusa kitüntetést kapott.

Dr. Márkus István (Sopron, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Deák tér 63.

Oklevél száma: 48/1966

kelte: 1966. június 21.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Az 1966-ban megkapott erdőmérnöki végzettsége mellé további diplomákat szerzett: 1971-ben vízellátás-csatornázás egészségügyi szakmérnöki képesítést szerzett a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karán, továbbá 1985-ben természeti erőforráskutatási szakmérnöki képesítést a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karán.

Munkahelyei:

- 1966-1967 Órségi Vízgazdálkodási Társulat Szombathely, építésvezető
- 1967-1971 Dunántúli Vízügyi Építő Vállalat, Veszprém, építésvezető
- 1971-1979 Észak-dunántúli Közmű- és Mélyépítő Vállalat, Győr, építésvezető
- 1979-1994 Erdészeti és Faipari Egyetem Sopron, egyetemi adjunktus
- 1995-1996 Erdészeti és Faipari Egyetem Sopron, egyetemi docens
- 1997-1999 Soproni Egyetem, egyetemi docens
- 2000-2007 Nyugat-Magyarországi Egyetem, egyetemi docens.

Egyetemi doktori és kandidátusi fokozattal rendelkezik. Tudományos munkásságát 7 könyvrészlet, 3 egyetemi jegyzet, 41 tanulmány és cikk jelzi.

A Magyar Földmérési Térképészeti és Távérzékelési Társaság tagja 1979-2010-ig. A Magyar Hidrológiai Társaság tagja 1967 óta.

Munkásságáért 4 kiváló dolgozói kitüntetést kapott, és a Gyermekek-, Ifjúsági és Sportminisztérium elismerő oklevelét (2003) kapta.

Medgyesi Gábor (Barcs, 1942) okleveles erdőmérnök

Cím: 7754 Bóly, Rózsa u. 22/A

Oklevél száma: 49/1966.

kelte: 1966. június 21.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

Az egyetemi oklevél megszerzése után (mivel az Állami Gazdaságok Országos Központjának kérésére az Erdészeti Főigazgatóság kiadta) a Bólyi Állami Gazdaságnál helyezkedett el. Először gyakornokként egy fél évig a gazdaság erdőállományának felmérése volt a feladata. Kinevezése után fő feladata a mezőgazdaság által nem

hasznosított területek (földes kopárok, termelési küszöb alatti gyenge minőségű szántók, el-mocsarasodott rétek, sülevényes homokos területek) erdősítése lett. A telepítések sorrendjénél az elsőbbséget a tömbösítésre való alkalmasság adta. A telepítések végrehajtásához meliorációs munkákra is szükség volt, így Gödöllőn mezőgazdasági vizsgázóképzési szakmérnöki oklevelet szerzett. Nyugdíjazásáig mintegy 3000 ha új erdőt telepítettek. Ezek mellett még a megemelkedett erdőterületek hagyományos feladatait is végezte.

Irányítása alá tartozott a gazdaság nagymértékű beruházásaihoz szükséges faipari (asztalos ipari) munkák szervezése is.

1978-ban a Gazdaság Mezőgazdasági Kombináltá szervezésekor főmérnökké nevezték ki.

1979-től a Villányi Kombinát egy részének Bólyhoz csatolásával a vadgazdálkodás is átkerült, melynek felügyeletével szintén megbízták.

Ezen feladatokat végezte 2005. évi nyugdíjazásáig.

† **Mosonyi Alajos (Bó, 1943) okleveles erdőmérnök**

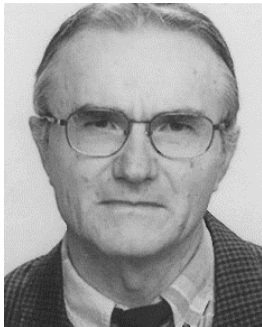
Címe: 8900 Zalaegerszeg, Berzsényi D. u. 17. fsz. 6.

Oklevél száma: 44/1966. kelte: 1966. június 21.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után műszaki gyakornoki munkáját 1966. augusztus 1-től kezdte az OEF 4. sz. Erdőrendezőségén Zalaegerszegen. 1967. február 1-től áthelyezéssel az Észak-zalai Állami Erdőgazdaság Novai Erdészetéhez került erdőművelési műszaki vezetői munkakörbe. 1970. január 1-jétől a jogutód Zalai Erdő és Fafeldolgozógazdaság Novai Erdészeténél dolgozott tovább munkakörében. 1977. április 1-től erdészetvezetőnek nevezték ki Nován, és ezen beosztásban dolgozott 1985. január 1.-ig. Az erdészeti területe vadász erdészeti munkaként működött, így a hagyományos erdészeti irányítási feladatok vadászati, vadgazdálkodási tennivalókkal is bővültek. Itt található a híres Olgamajori Vadászkastély, ahol sok neves külföldi és hazai vadászvendég is megfordult. 1985. január 1-vel összevonásra került a Novai és Lenti Erdészeti, ahol február 28-ig erdőművelési és vadászati ágazatvezetői, egyben erdészetvezetőhelyettesi munkakört látott el. 1985. március 1-től távozott a Lenti Erdészettől és áthelyezéssel a Zalaegerszegi Állami Erdőfelügyelőséghez került, erdőfelügyelői munkakörbe. 1986-ban sikerült Zalaegerszegre költözni családjával, így 3 gyermeke továbbtanulása is könnyebbé vált. Az erdőfelügyeleti munkák zöme kiterjedt fél Zala megye területére, állami erdészetre, szövetkezetekre, majd későbbben a magántulajdonú erdőgazdálkodásokra is. A jogutód ÁESZ Zalaegerszegi Igazgatóságának vezető-főtanácsosaként vonult nyugdíjba, 2003. október 15-vel. Felügyelői munkája alatt 1986-ban belépett a Nagylengyeli Olajbányász Vadásztársaságba. 1989-től 4 cikluson keresztül vadászmesterként irányította és segítette a Vadásztársaság munkáját. Vadászati tevékenysége elismeréseként 1998-ban Nimród ezüst emlékérmét, 2010. augusztus 28-án Hubertus Kereszt Arany fokozatú oklevelét kapta meg. Az utóbbi 20-25 évben munkája mellett

családjával, a közelben lévő zártkerti ingatlanján szőlő-gyümölcs, kerti növények termesztésével tölti el szabadidejét.

Müller Géza (Somodor, 1942) okleveles erdőmérnök

Cím: 7400 Kaposvár, Eger u. 18/A.

Oklevél száma: 45/1966. kelte: 1966. június 21.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Az Erdőmérnöki Főiskolára 1960-ban nyert felvételt, de betegség miatt egy évet halasztania kellett, ezért csak 1966-ban tudott diplomát szerezni.

Első munkahelye a kaposvári Üzemtervezési Iroda volt. 1968-ban hasonló beosztásban, a zalaegerszegi Erdőrendezőszékhöz került, itt 1976-ig helyettes irodavezetőként dolgozott.

1976-tól 1998-ig erdőfelügyelői munkakörbe került, majd nyugdíjazásáig, 2000. augusztus 04-ig, igazgatási osztályvezetői beosztást töltött be.

Nyugdíjasként 4 évig egy zalai erdőbirtokosság (1200 ha) szakirányítását végezte.

1966 óta tagja az Országos erdészeti Egyesületnek.

1980-1996 között a Közjóléti Szakosztály tagja, továbbá 1990-1998-ig a Zalaegerszegi HCS titkáraként tevékenykedett.

Munkássága során számos munkahelyi, közösségi (népfront, önkormányzat) kitüntetést kapott.

Nemky Klára Korbonski Kazimierz Bogdáné (Budapest, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 1181 Budapest, Mikes Kelemen u 24

Oklevél száma: 59/1966. kelte: 1966. június 22.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1966. július 1-től az ERDÉRT vállalat XI. sz. telepén gyakornok, majd művezető és exportüggyintéző.

1968-ban férjhez megy, és átkerül a IV. sz. Alsószolcai telep állományába, ahol hasonlóan fenyő fűrészáru manipulációjával és kereskedelemével foglalkozik.

1970. március 1-i áthelyezéssel a Mátrai Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság állományába a Nagybáttonyi Erdészethez kerül rakodókezelő beosztásban, azzal a feladattal, hogy a Mátramindszenti új rakodón szervezzen és üzemeltessen, egy ún. ERDÉRT fenyőfűrész áru manipulációs faterlepet.

1970 novemberében a 6500 ha-os Arlói Erdészethez nevezik ki erdőművelési műszaki vezetőnek. Az Arlói Erdészetnél akkor évente 60-70 ha nagyságrendben mesterséges erdőültetés folyt

kézi padkázással, a volt közbirtokossági, legelő és úrbéres erdőkben, valamint akácosok átalakítása. Ennek a feladatnak végzése közben vált az állami erdőkezelés és tulajdonlás feltétlen hívévé.

1973. május 15-ével áthelyezéssel került az Ipolyvidéki Erdő és Fafeldolgozó Gazdasághoz, a 11000 ha-os Nagymarosi Erdészethez ugyancsak erdőművelési műszaki vezetői munkakörbe. A Nagymarosi Erdészet elsősorban több, valahai Állami Erdőgondnokság összevonásából keletkezett. Az erdőket természetes felújítással kezelték. Jelentős vadkárral szembesült, amelynek elhárítására minden lehetséges módszert alkalmazni kellett, „kivéve a golyót”.

1976. január 1-jével áthelyezték az Ipolyvidéki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Váci Erdészetiéhez szintén erdőművelési műszaki vezetői munkakörbe. Időközben a Váci Erdészetet összevonták a Püspökszilágyi Erdészettel. 6700 ha, 19 község határában, mobil telefon nélkül.

1980. augusztus 9-én kinevezték a Váci Erdészet vezetőjévé. 1980. október 1-jével megszervezte és beindította a vállalkozói fakitermelést, ehhez motorfűrész tanfolyamokat szervezett. Beindította, nagyüzemi mértékűvé és jövedelmezővé tette a félszáraz, száraz termőhelyen az átlag 92%-ban sarjeredetű, kocsánytalantölgy, csertölgy és cser véghasználati állományok rövid átfutási idővel folyó, sikeres természetes felújítását. Kiváló erdészeti szakgárda őszinte lelkesedéssel segítette ebben. A vadászati üzemtervben előírtakhoz képest négy-öt-szörös nagyvad létszám által okozott károsítástól a természetes felújításokat vadkár elhárító kerítéssel védték folyamatosan.

1997-ben ebből a beosztásból ment nyugdíjba.

2002-2010-ig az Országos Erdészeti Egyesület Balassagyarmati Helyi Csoportjának titkára.

Munkássága során két alkalommal Eredményes Fásítási Munkáért Földművelésügyi miniszteri Dicsérő Oklevéllel, 3 alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetéssel és 2009-ben Bedő Albert díjjal ismerték el tevékenységét.

Pálhalmi János Lajos (Kispest, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 1181 Budapest Vikár Béla u.2.

Oklevél száma: 64/1966. kelte: 1966. június 22.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Az egyetem elvégzése után 1966 augusztusától 1967 február végéig a Váci Üzemtervezési Iroda területén kötelező üzemtervezési gyakorlaton vett részt.

1967 márciustól a Cserháti Állami Erdőgazdaság Salgótarjáni Erdészeténél műszaki vezetői munkakörben dolgozott.

1969 augusztusától a HM Erdészeti Főosztály központjában erdőművelési főelőadó, ugyanazon cég névváltozásai során HM Területi Gazdálkodási Főosztály, MN Erdő- Vad- és Mezőgazdaság végül a HM Budapesti Erdőgazdaságnál, mint erdőművelési ágazatvezető dolgozott nyugdíjba vonulásáig. Az Erdőgazdaságnál tehát 35 évig a csemetetermelési, erdőfelújítási és erdőtelepítési munkákat irányította.

Közben, 1976-ban munka mellett Sopronban okleveles erdészeti növényvédelmi szakmérnöki végzettséget szerzett, és több mérnöktovábbképző tanfolyamon vett részt:

- Korszerű állománynevelési eljárások mérnöktovábbképző tanfolyama (1971)
- Fatermesztés korszerű módszerei mérnöktovábbképző tanfolyam (1985)
- Erdőérték és kárértékszámítás szaktanfolyam (1995)
- Erdészeti növényvédelmi szakmérnök továbbképzési tanfolyam (1998 és 2003)
- Az Országos Erdészet Egyesületnek 1966-tól tagja.

A HM Budapesti HCS-nál 1972-től gazdasági felelősként, 1985-től 2002-ig titkáráként tevékenykedett. Az OEE-től 1982-ben elismerő oklevelet kapott. Az Erdővédelmi Szakosztálynak megalakulásától kezdve (1976) tagja.

Az Erdőgazdaság munkája elismeréseként három alkalommal kiváló dolgozó érdemrendben, és két alkalommal kiváló munkáért Honvédelmi Miniszteri kitüntetésben részesítette.

Dr. Pethő József (Rábagyarmat, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Hargita u. 24.

Oklevél száma: 61/1966. kelte: 1966. június 22.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

1966-tól az erdőmérnöki oklevél megszerzésétől negyven éven át - megszakítás nélkül – a Vas megyei állami (kincstári) erdőket szolgálta.

1966-1990.: az Erdőhasználat területén műszaki vezető, technológus, és fejlesztő. Tevékenységének kezdete egybeesett a magyar erdőgazdálkodás – jelesül az erdőhasználat – jelentős fejlesztési időszakával. A korszerű gépek megjelenése, új szemléletet és nagy felelősséget követelt, az adott területen dolgozó szakemberektől. A feladat az ökológia-ökonómia-technika összetett, természetközeli működési rendszerének kidolgozása volt. Ennek a fontos területnek tevékeny részese lett. Ez a kutató-fejlesztő munka állandó kapcsolatot jelentett az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőhasználati és Erdészeti Gépesítéstani Tanszéke oktatóival és az Erdészeti Tudományos Intézet kutatóival. Ebből a több évtizedes együttműködésből jelentős fejlesztések és tudományos eredmények születtek, amelyek az elmélet és gyakorlat sikeres találkozását jelentették. Közben 1979-ben szakmérnöki oklevelet, 1982-ben műszaki doktori oklevelet, majd 1985-ben Budapesten a Mérnök és Vezetőképző Intézetben oklevelet szerzett. Erdőgazdasága az erdőhasználati oktatás egyik gyakorlati terepe lett.

1990-2005.: Szombathelyi Erdőgazdaság vezetője, igazgatói majd vezérigazgatói beosztásban. Irányítása mellett került sor a Vas megyei állami erdőgazdálkodás és faipar szétválasztására, az erdőgazdálkodás újjászervezésére. Irányítása alatt megújult az erdőgazdaság teljes infrastruktúrája. Az erdőkárpótlás és a vadászterületek újrafelosztásának útvesztőit kivédve, az Őrségi Nemzeti Park megalakulása mellett, megőrizte vállalatánál a klasszikus erdőgazdálkodás hagyományait. Hirdette, hogy az „erdész az erdőért, az erdő az emberért” van. Ezért számára a tő melletti erdész és erdei dolgozó mindig az erdőgazdálkodás legfontosabb szereplője volt. Vezetésével a közjó olyan objektumai újultak meg, mint a Jeli Arborétum, a Kőszegi Stájer-

házak, a Vasvári Vaskapu, a sárvári Farkaserdő- és az ivánci Sigray-erdő erdészeti és vadászati központjai. Mindezekért a vasi állami erdőgazdálkodás megyei szintű elfogadtatását is kiérdemelte. 2005. június 1-vel nyugdíjba vonult.

Országos Erdészeti Egyesület tagja, 1975-1990 között a Szombathelyi HCS titkára, 2006-2010-ig az OEE elnöke (ezt szakmai elismerése csúcsának tekinti). Igyekezett minden alkalmas fórumot felhasználni, a természetközeli erdőgazdálkodás megismertetésére és elfogadtatására.

Kitüntetései: 1998. Vadas Jenő Emlékérem; 2001. Gayer Gyula Emlékérem; 2001. Vas megye Gazdaságáért díj; 2001. Vas megyei MTESZ díj; 2002. Bedő Albert Emlékérem; 2004. Életmű díj, ÁPV Rt-től; 2005. Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt; 2005. Pro Silvicultura, Natura et Venatoria – Kari Dísztőr, a NYME Erdőmérnöki Karától; 2007. NYME-től címzetes egyetemi docens cím; 2010. Vidékfejlesztési Minisztériumtól Életfa emlékplakett bronz fokozata.

Péter Ferenc Sándor (Egyházashetye,1942) okleveles erdőmérnök

Cím: 8248 Nemesvámos, Pap u. 5.

Oklevél száma: 62/0966. kelte: 1966. június 22.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Végzés után, 1966 - 1968 Győri Közúti Építő Vállalat művezetője. Feladatai: 5 TSZ telep úthálózatának építése, 15 km útkorszerűsítés.

1969 – 1970: Győri Közúti Építő Vállalat Veszprém: építésvezetője, feladata: 3,5 km városi út korszerűsítés az összes közmű cseréjével, 12 km útkorszerűsítés.

1970 – 1978: Közúti Igazgatóság Veszprém: útépítési műszaki ellenőrként, úttervezéseket véggez.

1978 – 1982: a Közúti Igazgatóság Veszprém: osztályvezető helyettese, hídügyi mérnök. Közben 1979-ben a BME Építőmérnöki Karán Közúti építő, üzemeltető szakmérnöki oklevelet szerz.

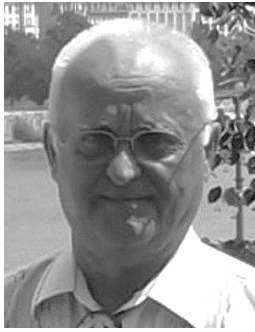
1982 – 1985 között a Közúti Beruházó Vállalat Budapest létesítményi mérnöke volt (tervezések 47 km, műszaki ellenőr, projekt menedzser).

1985 – 1990 között a KDT Vízügyi Igazgatóság: Veszprémi Szakaszmerőnökség vezető helyettese. Nevéhez fűződik több patak mederrendezése, kb. 40 km hosszban.

1990 - 2002.03.02.: Magánvállalkozó, Nemesvámos, Pap u. 5. (mélyépítési tervezés, kivitelezés, magasépítési kivitelezés, műszaki ellenőrzés, parkfenntartás témakörökben).

2002.03.03-tól Nyugdíjas, továbbra is magánvállalkozó, változatlan témakörben. Épített 3 családi házat, iskola és üdülő bővítéseket. Tervezett 5 lakótelepi úthálózatot csapadékvíz elvezetéssel, közmű ellátással, 9 nagyáruház és 4 autószaalon parkolóját és megközelítési úthálózatát. A tervezett utak hossza meghaladja a 300 km-t és tervezett kb. 20 hidat.

Részt vett több mint 90 település rendezési tervének elkészítésében mint út tervező és csapadékvíz elvezetési rendszer tervezője.

Probocskai Endre (Budapest, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 1024 Budapest, Rózsahegy u. 4. fsz. 3.

Okl. száma: 115/1966.

kelte: 1966. december 12.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Hallgatóként társadalmi tanulmányi ösztöndíjszerződést kötött a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalattal. Végzés után 1966.07.01 és 1972.09.08. között a BGTV Háromszögelési Főosztályán beosztott terepes mérnökként dolgozott.

1972.09.08 és 1992.12.31. között az Földmérő és Talajvizsgáló Vállalat dolgozója, ahol: 1973.12.01-től szakosztályvezető, 1979.08.07-től osztályvezető 1987.08.01-től irodavezető. Az 1985. novemberben alakult Vállalati Tanács elnökhelyettese (dolgozói választott küldöttként) – 1999-ig, 1999-től Vállalati Tanácstag (vállalati küldöttként). Az 1993. december 1-jén részvénytársasággá átalakult FTV-nél 1995. február 23-ig a Geodéziai Irodán irodavezetőként dolgozott.

1995.02.23. és 2012.12.31. között egyéni vállalkozóként önkormányzati lakások elidegenítéséhez épület alaprajzi felmérést; telefonhálózat fejlesztésénél belterületi optikai hálózat digitális térképezést; elektromos hálózat szakági térképezését; szennyvízcsatorna hálózat nyíltárkos bemérését stb. végezte.

Irodalmi munkássága: Csúszó zsaluzatos technológiával épülő létesítmények geodéziai kitűzése tervezési segédlet társszerzője; Épület alaprajzi felmérések dokumentációja rekonstrukciós célokra FTV Házi Tervezési Segédlet.

Számos publikációja jelent meg a Geodéziai és Kartográfiai Egyesület szaklapjában, Magyar Építőipar folyóiratában, Műszaki Tervezés folyóiratában, FTV vállalati évkönyveiben.

Szakmai és társadalmi tevékenysége:

1982-1992 között az FTV Szakszervezeti Bizottságának bérfelelőse.

1967-től tagja a Geodéziai és Kartográfiai Egyesületnek, ma Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaságnak. 1986-1990 között az országos elnökség póttagja, 1990-1994 között a Mérnökgeodéziai Szakosztály titkára.

1990. október 10-én Ingatlanrendező földmérői minősítést szerzett.

1991-1996 között Igazságügyi Szakértői tevékenységet folytatott a Földmérés területén: földmérés, térképészet és távérzékelésen belül: mérnökgeodézia és ingatlanokkal kapcsolatos geodéziai munkák szakterületén.

Megalakulása óta tagja a Mérnök Kamarának és elődjének. Jelenleg a Magyar Mérnöki Kamara Geodéziai és Geoinformatikai Tagozat tagja.

Kitüntetései: 1969: BGTV Jó Munkáért Oklevél, 1975: Nehézipar Kiváló Dolgozója, 1977: FTV Vállalat Kiváló Dolgozója, 1978: FTV Vállalati Nívó-díj II. fokozata, 1980: Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium, Kiváló Dolgozó, 1983: FTV Vállalat Kiváló Dolgozó, 1984: METRO III/A szakasz, Emléklap, 1988: Szakszervezeti Munkáért Bronz fokozat, 1989: Közlekedési, Hírközlési és Építésügyi Minisztérium, Kiváló Dolgozó, 1989: FTV Nívó-díj, II. fokozat.

Rádi József (Fülöpszállás, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 2120 Dunakeszi, Tóth Árpád u. 25.

Oklevél száma: 60/1966. kelte: 1966. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1966-ban szerezte meg. 1966. augusztus 1-től a Dunaártéri Állami Erdőgazdasághoz került, a kötelező féléves erdőrendezési gyakorlat alatt Dusnok község üzemtervét készítette el. Ezután a Hajósi erdészethél segédüzemági, majd fahasználati műszaki vezetőként dolgozott.

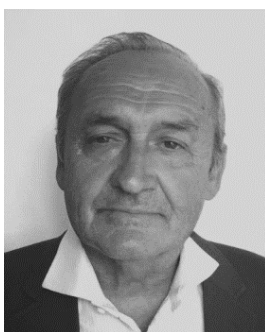
1968. június 18-tól megbízott erdészethelvezetőként a Gemenci Állami Erdő- és Vadgazdaság Bajai Erdészethélénél tevékenykedett 1993 február végéig. (Valószínűleg ilyen hosszú ideig nem volt mb. beosztás az erdészeti szakmában.)

1993. március 1-től a Gemenci Erdő- és Vadgazdaság Rt.-nél a termelési vezérigazgató helyettesi munkakört látta el, 2003. évi nyugdíjba vonulásáig.

2003 és 2005 között vezérigazgatói tanácsadó. Ebben az időszakban dr. Schneider Ildikóval és dr. Faludi Gáborral létrehozták a karapancsai kiskastélyban az erdészeti- és vadászat történeti bemutató helyet. Pályázatokat írt, ennek keretében AVOP pályázaton nyert támogatásból épült meg a hazai erdőgazdaságok közül elsőként a lenesi EU ellenőrzési számmal ellátott lőt- vad tároló és felvásárló telep.

Munkásságát Bedő Albert Emlékéremmel és Árvízvédelmi Emlékéremmel ismerték el.

Nyugdíjazása után a gemenci erdők történetét kutatta, és jelentette meg a Kalocsán Gemencről és a Kalocsai Érseki Uradalom vadászkastélyai című dolgozatait.

Saródi Péter (Gánt, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 2840 Oroszlány, Takács Imre u.16

Oklevél száma: 65/1966 kelte: 1966. június 22.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után erdőrendezési gyakorlati idejét a Vértesi Erdőgazdaság területén (Csákberény) töltötte.

1967-1972: A Vértesi Erdőgazdaság (Császár) műszaki vezetőjeként dolgozott.

1973-ban tartalékos tiszti tanfolyamon vett részt Kiskunhalason. Rendfokozata tüzér hadnagy. Pályázat útján a Karancslapujtői Karancs Mg. Tsz.-hez került.

1974-1979: Erdészeti ágazatvezetőként irányította a szövetkezet 2000 ha-os erdőterületén a csemetekerti, erdőművelési és a fakitermelési munkákat.

1980-1982: A Mezőgazdasági Minisztérium Nógrád Megyei Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Osztályán, mint megyei erdészeti főelőadó dolgozott.

Időközben 1979-ben elvégezte a fahasználati-anyagmozgatási szakmérnöki tanfolyamot.

1983-1993: Erdészeti ágazatvezető a Karancslapujtői Karancs Mg. Tsz.-ben. Motorfűrészes tanfolyamok szervezője, 200 ha-nyi erdőtelepítések tervezője, kivitelezője.

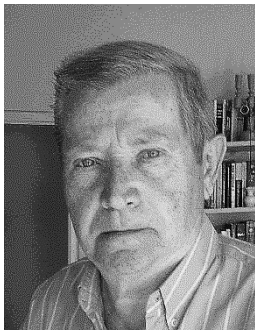

1994-2003: A termelőszövetkezet felszámolását követően falugazdász Nógrád megye keleti részén Cered, Zabar, Szilaspogony térségében.

2004-2005: Helyszíni ellenőr az MVH Nógrád Megyei Kirendeltségénél.

Erdészeti szakirányító és szaktanácsadó a magánerdő tulajdonosoknál húsz éven át.

Kiváló Termelőszövetkezeti Dolgozó és Miniszteri Kiváló kitüntetéssel ismerték el munkásságát.

Simkó István Győző (Miskolc, 1940) okleveles erdőmérnök

Címe: 7720 Pécsvárad, Zengő köz 4.

Oklevél száma: 116/1966. kelte: 1966. december 12.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

1966-1968 között a Miskolci 10. számú Erdőrendezőségen erdőrendezőként dolgozott.

1968-1976 között a Cserháti Állami Erdőgazdaságnál, majd jogutódjánál, az Ipolyvidéki Állami Erdőgazdaságnál dolgozott. 1971-ig a Litkei Erdészet erdőművelési műszaki vezetője, 1971-től a balassagyarmati központban az Erdőművelési Osztályon erdőnevelési előadó volt.

1976-1978-ban a Romhányi Rákóczi MGTSZ erdészeti ágazatának vezetője.

1978-1981-ben az Egri Erdőfelügyelőség Balassagyarmati Osztályán erdőfelügyelő.

1981-1982-ben a Szécsényi II. Rákóczi Ferenc MGTSZ-nél fagazdasági fő-ágazatvezető.

1982-1986-ban az Őrhalmi Hazafias Népfront MGTSZ fagazdasági ágazatának vezetője. Közben 1984-ben az Erdészeti és Faipari Egyetem által szervezett három hetes bentlakásos termelőszövetkezeti erdészeti- és faipari vezetői továbbképzésen vett részt.

1986-1991 között a karancslapujtói Karancs MGTSZ-nél:

- az AGROFA igazgatója,
- az AKÁCIA termelőszövetkezeti országos erdészeti rendszer igazgatója,
- az energiaerdő kísérletek vezetője, koordinátor volt az Országos Fejlesztési Bizottság és az EFE Géptani Tanszéke közötti fenti témákban.

1989-1990-ben elvégezte a Salgótarjáni Pénzügyi és Számviteli Főiskola esti tagozatán a mérnök-üzemgazdász szakot. 1991-1992 között munkanélküli.

1992-1995-ben az ERDÉRT Vállalat Bátorfyerenyei Rönkfeldolgozó Üzeménél rönkátvevő, majd igazgatóhelyettes, végül igazgató munkakörben tevékenykedett.

1995-1996-ban a Veresegyházi Dózsa Kft.-ben faipari üzemvezető.

1996-ban leszázalékolták, majd nyugdíjazták.

Simkó Judit Pécsváradi Ferencné (Diósgyőr, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 9784 Rádóckölked, Fő u. 132.

Oklevél száma:70/1966.

kelte: 1966. június 22.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

1966-68 között az ERDÉRT Vállalatnál dolgozott, kezdetben gyakornokként, majd a Faháztermeltetési Osztályon, előadóként.

1968-1975 között Kőszeg Város Tanácsa Műszaki Osztályán előadóként majd főelőadóként dolgozott. Hozzá tartozott az összes kommunális ágazat teljes pénzügyi felosztása, bővítések, beruházások.

Munkája elismerésül Miniszteri dicséretben részesült.

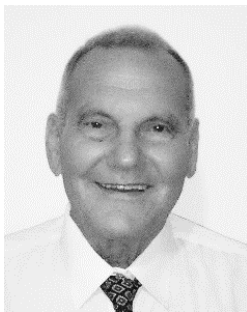
1975 -1977-ig a Vas-megyei Tanácsi Tervező Irodánál településtervezőként tevékenykedett.

1977-1992-ig a Vas-megyei Víz és Csatornamű Vállalatnál víz- és csatorna hálózat- tervezőként majd közműnyilvántartási csoportvezetőjeként dolgozott.

Ezt követően 5 év korengedménnyel ment nyugdíjba.

Nyugdíjasként a Vas megyei Kárpótlási Hivatal árverésvezetője volt 1995-ig.

Betéti társaságban állami és önkormányzati tulajdonú ingatlanok vagyoneértékelését végezte, valamint ingatlannilvántartáshoz felméréseket és ezek alapján árkalkulációkat készített. Az így felhalmozódott adatok számítógépre vitelét is elvégezte. E munkák szakszerű végzéséhez szükséges előírt vizsgát korábban letette.

Simon László (Mezőtúr, 1941) okleveles erdőmérnök

Címe: 1038 Budapest, Kőbánya u. 71.

Oklevél száma: 71/1966.

kelte: 1966. június 22.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

1959-1960 között a Keletbükki Állami Erdőgazdaságnál technikus gyakornok, ill. kerületvezető erdész.

A mérnöki diploma megszerzése után 1966-tól 1969-ig a Budapesti Állami Erdőrendezőség üzemtervezője.

1969-1970 között a DROGUNION Gyógynövénytermelő Termelőszövetkezeti Közös Vállalkozás ágazatvezetője.

1970-1977 között a MÉM Szakoktatási Felügyelőségnél főelőadó.

Közben 1973-1974 között a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen mérnök tanári oklevelet szerz.

1977-1978-ban a Fagazdasági Vállalatok Országos Központjában oktatási vezető.

1979-1989 között a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Erdészeti és Faipari Hivatal főelőadója.

1989-2004 között a Vadas Jenő Erdészeti Vadgazdálkodási Szakképző Iskola (Mátrafüred) igazgatója, 2004-es nyugdíjba vonulásáig.

Teljesítményének elismeréséül 1975-ben MÉM. Kiváló Dolgozó (Mezőgazdasági Miniszter), 1980-ban Kiváló Munkáért (Mezőgazdasági Miniszter), 2002-ben Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt (Köztársasági Elnök), 2003-ban Hermann Ottó emlékérem, a Környezeti Kultúráért (Magyar Környezetvédelmi Egyesület), Munkaügyi Kapcsolatokért (Demokrata Liga Szakszervezet Elnöksége) kitüntetésekben részesült.

Sohler István (Rimaszombat, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 1014 Budapest, Dísz tér 13. fsz.1.

Oklevél száma: 68/1966. kelte: 1966. június 22.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

1966-1976 között a kötelező erdőrendezés gyakorlat után, a Mátrai Erdőgazdaság magasépítési előadója, majd műszaki tervezője volt.

1976-1980 között az AGROFA/AGROBER és három MGTSZ társulásának igazgatója volt.

1980-1986-ig a Pilisi Állami Parkerdőgazdaság fejlesztési főelőadója és két lepencei rekonstrukciójának részben tervezője és irányítója.

1986-1990-ig a Fűrész Hordó és Lemezipari Vállalat központjában karbantartási csoportvezető, majd az Újpesti Ládagyár igazgatója.

1990-től 2006-os nyugdíjba vonulásáig különböző Kft-knél ügyvezető igazgató, műszaki tanácsadó.

Fő állásai mellett volt az ERTI külső munkatársa, BNV-n, Ny-Európai szakkonferenciákon (Klagenfurt, Milánó, Hannover) szakreferense faipari cégeknek, pl. Weinig, Altendorf stb.

Kidolgozta a Komi-Zim, Bajkal-Zim Szovjet-NSZK közös vállalatok faipari üzemeinek technológiáit és részt vett megvalósításukban. Az ún. háromrétegű ablak elem és a keményfa bútorelem ragasztásos technológiáját kidolgozó csoport tagja volt a Hidenbrand cégnél. Itthon Solymáron, Baján, és a Lepencei II. rekonstrukciónál azok bevezetését, megvalósítását irányította. Tervezései között található még típustervek adaptálása, erdőmérnöki irodaház (Gyöngyössolyos), üzemi épületek (Szilvásvárad gépműhely), vasútállomás (Mátrafüred), csemetekertek öntözése (Kál), porelszívások. Társtervezője 33%-ban dr. Szőke Balázs mellett az egri szárítóalagútnak, amely teljesen újszerű volt a technológiájában és két darab épült és üzemelt belőle. Továbbá személyi feltalálója volt a vertikálisan és horizontálisan tetszőlegesen vezetett Sohler-féle kötélpálya rendszernek, ez az ERTI szolgálati találmánya.

Jelenleg környezetvédelemmel foglalkozik.

Szinte sorozatban kapta a Kiváló Dolgozó kitüntetéseket.

Sörnyei Sándor (Iharosberény, 1940) okleveles erdőmérnök

Címe: 7400 Kaposvár, Fekete István u. 1.

Oklevél száma: 69/1966.

kelte: 1966. június 22.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

1966-1968 években a Délsomogyi Erdőgazdaság Kaposvári Erdészeténél szakirányítási műszaki vezetőként kezdett dolgozni. 1968-1979 időszakban MÉM Erdészeti Hivatal Kaposvári Erdőrendezőségénél erdőrendezési felügyelőként dolgozott. Közben 1982-1984-ben fatermesztési szakmérnöki oklevelet szerzett. 1979-1996 években Kaposvári erdőfelügyelőségen erdőfelügyelőként és osztályvezetőként folytatta munkáját. 1996-2003 években az állami Erdészeti Szolgálat Kaposvári Igazgatóságán továbbra is erdőfelügyelőként és osztályvezetőként végezte ezzel járó feladatokat. Valójában 1968-2003-ig munkahelyei egymás jogutódjai voltak, így végig egy munkahelyen dolgozott.

2003-2006-ig a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet Kaposvári kirendeltségén erdőszeti ügyintézőként dolgozott. Jelenleg szakirányítóként magán erdőgazdálkodóknak segít.

Munkáját Kiváló dolgozó (1984); és Erdőfelügyelői Díj (2002) kitüntetéssel ismerték el.

Szalai Gábor (Parád, 1943) okleveles erdőmérnök

Lakcím: 3240 Parád, Kristály út 60.

Oklevél száma: 117/1966

kelte: 1966. december 12.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

Oklevelét a Mátrai Állami Erdőgazdaság ösztöndíjasaként kapta meg 1966-ban és az Erdőgazdaság építésvezetőségéhez került építésvezetői beosztásba. Közben erdőrendezési gyakorlatot is szerzett.

1970-ben Eger székhellyel összevonásra került a Mátrai Állami Erdőgazdaság és a Nyugat-Bükki Erdőgazdaság, így az építővezetőség 1972-től Műszaki Erdészet néven működött tovább. Többnyire a Mátrában és a Bükkben folyó magas- és mélyépítési, karbantartási és beruházási munkákat irányította. Ekkor készült el a bükki Hármaskúti erdészház és részese volt a szilvásváradi kisvasút első felújítási munkálatainak, valamint irányította az egri erdőgazdasági üzemek kivitelezését. 1993-ban pályázat útján az Erdőgazdaság Pétervásárai Erdészetéhez került erdőszetvezetői beosztásba, melyet 2004-ig töltött be. Büszke arra, hogy ez idő alatt műszaki ismereteit kamatoztatva az erdei utak nagy részét stabilizáltatta.

Munkája elismeréseként két alkalommal kapott az Erdészet Kiváló Dolgozója kitüntetést.

Erdészetvezetőként és magánemberként is szenvedélye a vadgazdálkodás, a vadászat volt. 2004 és 2005 között elvállalta az 1200 hektáros kishánai vadaskert irányítását. Egy év alatt a területen egy minta-vadaskertet hozott létre. Mérleget készítve, úgy gondolja, hogy az erdőmérnöki pályán eltöltött ideje minden területén eredményes volt.

Szalisznyó Károly (Cegléd,1943) okleveles erdőmérnök.

Címe: 6724 Szeged, Árvíz u. 26. I/2.

Oklevél száma: 81/1966 kelte:1966. június 23.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1966-ban szerezte meg.

Egy éves erdőrendezői gyakorlat (Pécsi Erdőrendezőszéknél) után építési műszaki vezető, majd 7 évig erdőművelési műszaki vezető a Tolna megyei (a későbbi Gyulaji) Állami Erdő és Vadgazdaságnál.

1975-től erdőfelügyelő a Pécsi, majd a Budapesti Erdőfelügyelőségen.

1979-től erdőgazdálkodási társulás vezetője, majd a Gyulaji EVAG fahasználati és értékesítési ágazat vezetője.

1991-től társas vállalkozás ügyvezetője.

1999-től erdőfelügyelő a Budapesti, 2001-től a Pécsi Erdőfelügyelőségen a 2006-ban történt nyugdíjba vonulásáig.

Székely Miklós (Bejcgertyános 1941) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Frankenburg út 2/F.

Oklevél száma: 84/1966. kelte: 1966. június 23.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

1966-1967 években a gyakornoki időszak letöltését követően üzemtervező munkakörben dolgozott a Veszprémi Erdőrendezőszéknél. 1968-1971 között az MN Erdőgazdaság Uzsai Erdészeti osztályán erdőművelési műszaki vezető. 1971-1975 közötti időszakban a Sárvári Állami Gazdaságnál erdő- és vadgazdálkodási ágazatvezető. 1976-1984 között a soproni Tanulmányi Állami Erdőgazdaságnál magas- és mélyépítési előadóként dolgozott. A '80-as években a munkaköre kiegészült a kőbánya felelős műszaki vezetője és a külszíni robbantások robbantásvezetője feladataival.

1984. évben erdészeti gazdaságtani szakmérnöki diplomát szerzett.

1985-1991: a TÁEG Rőjtökmuzsaji Erdészeti osztály vezetője.

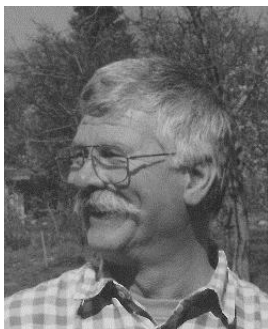
1992-1999: erdészeti osztály vezető helyettes.

Nyugállományba vonulásáig 2000-2002 között a Rőjtökmuzsaji Erdészeti osztály vezetője.

Munkája elismeréseként megkapta a Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt. aranygyűrű kitüntetését.

Nyugdíjas éveiben saját erdejében erdőgazdálkodóként tevékenykedik, kisebb magánerdőkben szakszemélyzeti feladatokat is ellát.

A vadászatot sportvadásztként vadásztársaságnál gyakorolja.

Szenthe Ádám (Budapest, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 2092 Budakeszi, Szél-utca 19.

Okl. száma: 87/1966.

kelte: 1966. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1966-1968 között az Állami Erdőrendezőségek Budapesti Kirendeltsége üzemtervezőjeként dolgozott.

1968-tól 1972-ig az Út-, Vasúttervező Vállalat építésztervezői irodáján tervező-szerkesztői munkát végzett.

1972 és 1979 között az Országos Természetvédelmi Hivatalnál, ill. az Országos Természet- és Környezetvédelmi Hivatalnál a tájvédelem, tájépítészet, környezetvédelem témakörökben tevékenykedett.

1979-től 1986-ig a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Tervgazdasági Főosztályán (középtávú ágazati tervezés), majd 1993-ig a Szakoktatási Főosztályához tartozó Agrár-szakoktatási Intézetnél dolgozott (középfokú agrár-szakoktatás (erdészet, faipar, földmérés) szak-tárgyi képzés tananyagának fejlesztése, tanulmányi versenyek szervezése).

1993-tól 2005-ös nyugállományba helyezéséig az FM vezető főtanácsosaként dolgozott (agrárberuházás-, közte az erdőfeltárás-támogatás, vidékfejlesztési támogatások).

Az OEE-nek 1968. óta tagja, az Erdők a közjóért Szakosztály titkára, majd vezetője volt.

1978-ban a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen mezőgazdasági környezetvédelmi szakmérnöki oklevelet, majd 1989-ben ugyanott mérnök-tanári diplomát szerzett.

Szirányi Katalin Korom Gyuláné (Sopron, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 9026 Győr Dózsa rkp. 25.

Oklevél száma: 36/1966.

kelte: 1966. június 21.

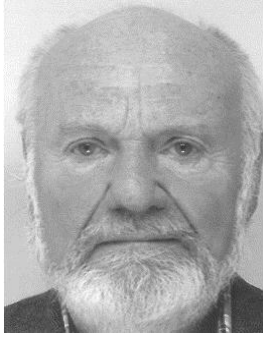
Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1966-1975 Közt az Északdunántúli Vizügyi Igazgatóságánál , Vizgazdálkodási-Vizrendezési és Hatósági Osztályon- Műszaki előadóként dolgoztam és a Ma-

yer Lajos Vizügyi Szakközépiskolában Geodéziát és Vizgazdálkodás tantárgyakat tanítottam.

1975-2010 között Győr Közlekedési és Távközlési Főiskola Könyvtárában Tudományos munkatárs feladatokat láttam el.

2002- Széchenyi István Egyetem Könyvtárában Szaktájékoztatóként dolgoztam nyugdíjazásomig.

Dr. Tibay György (Dunaszentgyörgy, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 1221 Budapest, Tengeri u.11/b.

Okl. száma: 83/1966.

kelte: 1966. Június 23.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

Pályafutását 1966-1967 között az Erdőgazdasági Fűz- Nád és Kosáripai Vállalatnál termelési előadóként kezdte. 1967-1968 között Lentiben újonnan indult üzemvezetőség élére került.

1968-ban meghívást kapott Zalaegerszegen a Nyugat-Zalai Vízügyi és Talajvédelmi Társulattól vízgazdálkodás tervezőmérnöki beosztásra.

1974-ben az Erdészeti Tudományos Intézetbe (ERTI) meghívták az újonnan elindult vállalati-, üzem- és munkaszervezési kutatások elősegítésére, tudományos munkatársként. Keresztesi Béla akadémikus az ERTI főigazgatója munkája elismeréseként visszamenőleges hatállyal tudományos főmunkatársként nevezte ki 1984.08.31-én.

1984-től a kreativitást növelő módszerek gyakorlati alkalmazása terén elért eredményei révén a SYSTEM Szervezési Vállalatnál szervezési osztályvezetőként folytatta munkáját.

1985-ben meghívásos pályázattal elnyerte a Országos Erdészeti Egyesület (OEE) ügyvezetői beosztását. A Közgyűlés ezzel egyidejűleg helyettes főtítkárának választotta meg.

1987-től pályázattal a MÉM Mérnök és Vezetőképző Intézetben (MÉVTI) adjunktusként dolgozott 2008-ig nyugdíjba vonulásáig.

Tudományos, szakmai és ismeretterjesztő publikációinak száma: 62 (tudományos 16, hazai könyvrészlet 7, szerkesztés 9, ismeretterjesztő 30).

1980-1986: MTSZ SZVT Kreativitási Bizottság titkára; 1984-1987: FENTO Mérnökkreativitás Állandó Bizottság Magyarország állandó képviselője (Moszkva); 1984: System vállalat delegálta (moszkvai székhellyel működő) vállalatirányítás kérdéskörével foglalkozó nemzetközi bizottságba; 1985: Norvégiában a Lillahammerben a XVI. Nemzetközi Fakitermelő verseny vizsgálóbizottsági tagja; 1984-1988: a Budapesti Műszaki Egyetem Mérnöki Továbbképző Intézet Kreativitást növelő módszerek gyakorlati alkalmazása című tanfolyam vezetője; 1992: Másodnyersanyaghasznosítók Országos Egyesület alelnöke; 1997-2004: A Budapest Budafok-Tétény Önkormányzat Környezetvédelmi Bizottság külső szakértője; 1995-2008: Hulladékhasznosítók Országos Egyesület Oktatási Központ igazgatója.

1971-1973: Budapesti Műszaki Egyetem Közlekedésmérnöki Kar Gazdaságmérnöki Szak: okleveles építési gazdaságmérnök; 1983. Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karon Műszaki Doktor; 2002: Nyugat-Magyarországi Egyetem Sopron: PhD fokozat.

Kitüntetései: 1982: MÉM Miniszteri: Kiváló Munkáért; 1997: Gödöllői Agrártudományi Egyetem: egyetemi tanácsos; 2004: Budafok-Tétény Budapest XXII. ker. Önkormányzat Polgármesteri Hivatal Polgármester: Oklevél, Környezetvédelemért Díj; 2008: Magyar Köztársaság Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztere: Elismerő Oklevél; és A Magyar Köztársaság Oktatási és Kulturális Minisztere: Pedagógus Szolgálati Emlékérem; 2009: Szent István Egyetem Szenátusa: Címzetes Egyetemi Tanár Oklevél.

Dr. Tóth József (Kassa, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 6000 Kecskemét, Nemesszeghy M. u. 25.

Oklevél száma: 88/1966. kelte: 1966. június 23.

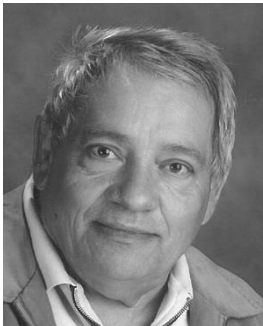
Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1966-ban szerezte meg. Egy évig a Fejér megyei Állami Gazdaságok Központjában dolgozott erdészeti előadóként. A 11 gazdaság zömében erdőtelepítési munkáit irányította. 1967-től nyugdíjazásáig az Erdészeti Tudományos Intézetben dolgozott. 37 éven át erdővédelmi kutatás volt a feladata. Az Erdővédelmi Osztályt 16 éven át vezette.

Egyetemi doktori (1976. szeptember 6.) és MTA kandidátusi fokozattal (1984. június 7.) rendelkezik. 1978. február 2-án Erdészeti Növényvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett Sopronban.

Munkásságát 4 könyv, 6 könyvrészlet, 84 tudományos közlemény és 19 tudományos népszerűsítő írás jelzi.

Az OEE-nek egyetemista kora óta tagja, az Erdővédelmi Szakosztály titkára 8 éven keresztül. Munkásságát többek között Bedő Albert Emlékéremmel, Vadas Jenő Emlékéremmel, Pro Silva Hungariae (A magyar erdőkért) díjjal, Életfa Emlékplakett bronz fokozatával és Kecskemét város környezetvédelméért díjával ismerték el.

Tóth László (Parasznya, 1941) okleveles erdőmérnök

Címe: 1030 Budapest, Őrlő u. 9.

Oklevél száma: 89/1966. kelte: 1966. június 23.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

A Keletbükki Állami Erdőgazdaság Szini Erdészeténél erdőművelési műszaki vezetőként kezdte meg szakmai tevékenységét.

1968-tól az Országos Talajjavító és Talajvédelmi Vállalat főépítésvezetőjeként a meliorációs munkák kivitelezésének szervezésében, irányításában hasznosította erdőmérnöki ismereteit. 1970-1975 között a B.A.Z. Megyei Vízgazdálkodási és Talajvédelmi Társulatok Szövetségénél vezetőtervezői feladatokat látott el. Főleg a mezőgazdaság vízgazdasági valamint talajvédelmi munkákhoz szükséges műszaki terveinek készítésével foglalkozott.

1975-ben a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál csoportvezetői beosztásban a Kazincbarcikai Kirendeltség vezetőjeként szervezte irányította az ott folyó munkát.

1977-től az Észak-magyarországi Regionális Vízmű Vállalatnál helyezkedett el ahol 1995-ben bekövetkezett rokkant nyugdíjazásáig dolgozott.

Először (5 évig) felelős-tervezőként ivóvíz ellátási terveket készített és ellenőrizte munkatársai munkáját. Később (13 évig) a vállalat belső ellenőrzési önálló csoport vezetőjeként – munkatársaival – vállalati gazdálkodás működését valamint a törvényi szabályosság betartását ellenőrizték, illetve javaslatokat dolgoztak ki a vállalati működés hatékonyságának javítására.

Az erdésztechnikusi végzettsége mellé szerzett felsőfokú képzettségei: – okl. erdőmérnök (1966 Sopron) – okleveles talajvédelmi szakmérnök (1972 Gödöllő) – okleveles számítástechnikai szakrevizor (1989 Budapest).

Munkáját a magas fokú szakmai igényesség, megbízhatóság jellemezte, melyet a vállalati megbecsülés, kitüntetések is alátámasztottak.

Trauer Hubert (Szikszó, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 3535 Miskolc, Hegyalja u. 6. 6/1.

Oklevél száma: 94/1966. kelte: 1966. június 23.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

Dr. Tvardy György (Székesfehérvár, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Deák tér 45

Oklevél száma: 95/1966. kelte: 1966.június 23.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

1966 és 1979 között az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán a Földméréstani Tanszéken gyakornokként, tanársegédként majd adjunktusként dolgozott.

1979 és 1982 között Nigériában az Auchi Polytechnicen senior lekturerként dolgozott a Magyar Optikai Művek megbízásából. A Land Surveying Tanszéken vezette a háromtagú magyar oktató gárdát, Felső geodézia és Mérnök geodézia tárgyakat oktatott, valamint a végzős hallgatók záró dolgozatának elkészítését irányította.

1982 és 1985 között Tapolcán a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat Veszprémi Osztályának Irodáját szervezte és vezette.

1985 és 1987 között Sopronban a Soproni Sportegyesület Kosárlabda Szakosztályának vezető edzőjeként tevékenykedett.

1988 és 1997 között az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán a Környezetvédelmi Tanszéken, majd az Oktatástechnikai Osztályának vezetőjeként és az Erdészeti térinformatika tantárgy fakultatív tantárgykénti bevezetőjeként tevékenykedett és készített Erdészeti térinformatika jegyzetet.

1998 és 2005 között Sopronban a Sportlétesítményeket Fenntartó Szervezet vezetőjeként dolgozott.

Egyetemi doktori fokozattal rendelkezik. Tudományos munkásságát 2 egyetemi jegyzet, 1 angol nyelvű szakmai segédlet és 25 tudományos előadás és cikk jelzi.

Dr. Ulreich József (Lengyel, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Táncsics Mihály u. 42.

Oklevél száma: 76/1966, kelte: 1966. június 23.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

Első munkahelye az Országos Erdészeti Főigazgatóság 9. sz. Erdőrendezőisége Kaposvár, ahol üzemtervezőként dolgozott 1967 végéig, majd az Erdészeti Tudományos Intézet (ERTI) tudományos kutatójaként folytatta szakmai tevékenységét. 1975 első felében ösztöndíjasként 3 hónapig tanulmányozta Helsinkiben a finn erdészet irányítási rendszerét és annak hatékony működését.

Több tanulmányt publikált és részt vett a Fagazdaság ökonómiai alapjai című szakkönyv megírásában. 1973-ban mérnök-közgazdász diplomát szerzett a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen. 1975 nyarán egyetemi doktori címet szerzett.

1976.01.01-től a Soproni Városi Tanács Terv Osztálya vezetőjeként öt éven keresztül irányította a város kommunális beruházási tevékenységét. Majd 1980 és 1990 között tanácselnök helyettesként a város kommunális, fejlesztési és pénzügyi tevékenységét felügyelte, irányította.

Több társadalmi szervezetnek volt tagja. A Veszprémi Akadémiai Bizottság Területfejlesztési Szakbizottság tagjaként, létrehozta és irányította a térség műemléki szakembereit tömörítő Műemlékvédelmi Albizottságot. A Győr-Moson-Sopron megyei Tanács Környezetvédelmi Bizottság munkájában csaknem 10 évig vett részt. Tagja volt a Magyar Urbanisztikai Társaságnak is. A MTESZ Városi Szervezete Vezetőségi tagjaként segítette Sopron műszaki értelmiségének továbbképzését, és hasznos társadalmi tevékenységét. A nyolcvanas években a Magyar-Finn Baráti Társaság Helyi Csoport vezetőjeként irányította a csoport munkáját. Aktív tagja volt a Soproni Városszépítő Egyesületnek. Az országban elsőként létrehozták az önkéntes alapon szerveződött Városi Gazdasági Kamarát (1990), majd ennek vezetésében több éven át aktívan dolgozott.

1990. április 1-től a soproni székhelyű Florasca Környezetgazdálkodási Vállalat igazgatójaként tevékenykedett. Vállalatvezetőként is fontosnak tartotta a szakmai társadalmi szervezetekben való aktív tevékenységet. A Nemzetközi Láp- és Tőzegtársaság Magyar Nemzeti Bizottsága vezetőségi tagjaként, támogatója volt a vizes élőhelyek többcélú, racionális hasznosításának.

Több munkahelyi elismerés és a Munka Érdemrend Ezüst fokozata kitüntetés tulajdonosa.

1998.11.01.-től saját kérelmére nyugállományba ment. Tanácsadó céget alapított és főleg pályázati tanácsadással segítette a vállalkozók fejlesztési tevékenységét. Több éven át külsős óradóként dolgozott az Alma Mater Közgazdaságtudományi Karának előadójaként, közben konzulensként segítette végzős hallgatók szakdolgozatainak kidolgozását. Éveken keresztül rendszeres tagja volt a kar Záróvizsgabizottságának.

Dr. Viharos Zsolt József (Budapest, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 8314 Vonyarcvashegy, Damjanich u. 4

Oklevél száma: 91/1966. kelte: 1966. június 23.

Okl. kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1966-ban fél évig a Zalaegerszegi Erdőrendezőszéknél gyakornok volt.

1967. március 1-től 1976-ig mélyépítő tervezési előadó volt a Balatonfelvidéki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaságnál. Az Erdőgazdaságnál, mint társadalmi ösztöndíjas tevékenykedett.

1976 és 1988 között a Keszthelyi Műszaki Erdészet vezetője volt.

1991 és 1993 között a Kollégium Hungaricum szervezésében Műszaki Továbbképzésen vett részt Bécsben és Graz környékén.

1988 és 1993 között a Balatonfelvidéki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaságnál Beruházási osztály-vezetőként végezte munkáját.

1993 és 1999 között ugyanezen Gazdaságnál Vezérigazgatói feladatot látott el.

2000 februárjában Nyugállományba helyezték. Mint nyugdíjas a Viharos és Társa Erdőterv Bététi Társaságban erdészeti tervezést végzett. Ezen tevékenysége eredményeként Életfa Emlékplakett Bronz fokozatát kapta.

Egyetemi Doktori fokozattal rendelkezik, amit 1990-ben szerzett.

Szakmai továbbképzéseken 1972-ben, 1986-ban és 1990-ben vett részt.

1967. március 1-től az Országos Erdészeti Egyesület tagja mind a mai napig. 2000-től 4 éven át az OEE általános elnökhelyettese volt.

Egyetemi tanulmányai alatt is aktív sportoló volt és 1965-ben Jó Tanuló Jó Sportoló emléklevelelben részesítették.

AKIK AZ 1966-BAN VÉGZETTEK KÖZÜL SAJNOS NEM ÉRHETTÉK MEG AZ ARANYDIPLOMÁT

- 1. Ádám Péter (1999)**
- 2. Árkosi Zsolt (2007)**
- 3. Balázs József (2007)**
- 4. Boda Mihály (1981)**
- 5. Bodnár Zoltán (1991)**
- 6. Bozó Kornél (2005)**
- 7. Bozsó László (2015)**
- 8. Gombás Tibor (2001)**
- 9. Juhász Sándor (2014)**
- 10. Kauszli Kálmán (1998)**
- 11. Kelemen Zoltán (2014)**
- 12. Mező Sándor (1998)**
- 13. Molnár Győző (2015)**
- 14. Müller Klára Zorván Györgyné (2016)**
- 15. Pankotai Eszter (2008)**
- 16. Szabó Ferenc (1984)**
- 17. Steiner László (2011)**
- 18. Szegszárdi László (1997)**
- 19. Dr. Szoják Péter (2009)**
- 20. Sztárcsevity Ervin (2006)**
- 21. Vaday Ilona (1993)**
- 22. Vértesi István (2015)**